Nr. 117. Czwartek, 26 Maja 1910. Rok 100.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu **10** hal., pocztą **16** hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. **10.** — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88

Prenumerata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	**ćwierćrocznie**	8 K — h,	**rocznie**	24 K,	**ćwierćrocznie**	6 K,
półrocznie	16 K,	**miesięcznie**	2 K 70 h,	**półrocznie**	12 K,	**miesięcznie**	2 K.

W Niemczech **3** K **20** h miesięcznie. We wszystkich innych państwach **3** K **80** h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1** K **50** h, drudzy **60** h. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje **8** K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18 maja b. r. najmiłościwiej nadać radcy Dworu i kierownikowi starostwa w Krakowie, dr. Adamowi Fedorowiczowi, gwiazdę do krzyża komandorskiego orderu Franciszka Józefa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 18 maja b. r. najmiłościwiej nadać prezydentowi miasta Krakowa i profesorowi Uniwersytetu, dr. Juliuszowi Leo, krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa.

P. Minister sprawiedliwości zamianował w etacie departamentu rachunkowego sądu krajowego wyższego w Krakowie, radcę rachunkowego Ignacego Kudlińskiego, starszym radcą rachunkowym.

Prezydyum galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbu zamianowało kancelistami w XI. klasie rangi przy galicyjskich władzach skarbowych następujących ukwalifikowanych podoficerów rachunkowych: Jakóba Hubera, podoficera rachunkowego I. klasy 24 pułku piechoty, Jana Kobylarza, ogniomistrza 29 pułku dział polowych, Jana Zamorskiego, sierżanta 57 pułku piechoty i Romana Abrysowskiego, podoficera rachunkowego I. klasy w komendzie 30 dywizyi piechoty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 25 maja.

Rada państwa.

Z komisyi budżetowej.

Komisya budżetowa obradowała wczoraj nad etatem Ministerstwa kolei.

P. Sylvester w swem sprawozdaniu wskazał na wzrost niedoboru kolei państwowych i obliczył, że w r. 1910 Państwo będzie musiało dodać 90 milionów koron.— Wobec braku równowagi między wydatkami a dochodami nieodzowne jest gruntowne przekształcenie ruchu kolei państwowych, gdyż Państwo trwale nie może pokrywać tak znacznego niedoboru. Wielkość wydatków wywołuje poważne obawy i zmusza do przestrzegania oszczędności, przyczem szczególnie uwzględnić należy potrzebę reorganizacyi Zarządu kolei państwowych. Niezbędne jest też wyposażenie kolei w nowy materyał do prowadzenia ruchu. oraz wyzyskanie każdej pomyślnej konjunktury. Prócz tego zwrócić należy baczną uwagę na oszczędzanie węgla.

Sprawozdawca Kolischer stwierdził pewne polepszenie się dochodów kolei państwowych, które w r. 1910 prawdopodobnie dadzą 3 procent dochodu z kapitału inwestycyjnego. Mowca zaznaczył, że dochody z kolei państwowych obecnie prawie wszędzie przedstawiają się niepomyślnie.

Złe wyniki finansowe kolei państwowych budzą w różnych kołach chęć wydzierżawienia kolei ledwo co nabytych przez Państwo. Byłaby to — zdaniem mowcy — formalna tragedya omyłek w dziejach austryackich kolei państwowych, które z początku były kolejami państwowemi, później zostały sprzedane, a po wielu latach znowu za drogie pieniądze przez Państwo nabyte. W rzeczywistości wynik r. 1909 był o 38·4 milionów koron mniej korzystny, niż preliminowano w wydatkach zwyczajnych, a o 15 milionów koron w wydatkach nadzwyczajnych, tak, że ogólny niedobór wynosił 53·4 milionów koron. W r. 1910 dochód się polepszył. Wynik podwyższenia taryf będzie korzystniejszy, niż w budżecie państwowym przyjęto, choć niestety, na szkodę austryackiego skarbu państwowego i austryackiej gospodarki społecznej — taryf na proweniencye z zagranicy w czas nie ułożono tak, że na tem polu zagranica korzysta jeszcze z dawnych, niższych taryf. Drugi jednak czynnik przedsięwziętego w preliminarzu budżetowem podwyższenia, mianowicie wzmożenie się ruchu w drugiej połowie roku nastąpi zapewne tylko w małej części, bo wielkie grupy interesów w Austryi obecnie znajdują się w złych stosunkach.

Koleje austryackie nigdy nie będą dawały tak wielkich dochodów, jak pruskie, a to z dwu przyczyn — przedewszystkiem z powodu, że książkowy kapitał inwestycyjny kolei państwowych nie odpowiada rzeczywistej ich wartości kupieckiej, gdyż w epoce tworzenia austryackich kolei państwowych Państwo objęło wiele kolei po wyższej cenie, niż to odpowiadało ich realnej wartości. Drugą przyczyną są stosunki hydrograficzne, geograficzne i komunikacyjne w Austryi, które nie pozwalają na to, by można u nas liczyć się z tak pomyślnymi warunkami technicznymi i handlowymi jak w Prusiech. Zresztą jednakże szanse interesu kolejowego w całym świecie są bardziej niekorzystne, niż dawniej, a to przeważnie dlatego, że przynajmniej 60 prc. budżetu kolejowego przypada na płace personalu i z powodu zwiększonych wszędzie kosztów ruchu. Nawet na wzorowo prowadzonych kolejach pruskich od r. 1905 do 1908 dochód spadł z $7^1/_8$ prc. na $5^1/_4$ prc. Austryackie koleje państwowe mogą — sądzi dr. Kolischer — tylko przez zmodernizowanie ruchu stać się intratniejszemi.

Sprawozdawca zaznacza, że na odpowiednie rozszerzenie torów i dworców i na nowe lokomotywy potrzeba ogromnego kapitału. Także liczba wagonów osobowych jest niedostateczna. Wagony osobowe są tak brudne, że podróżni zagraniczni wprost omijają koleje austryackie. Trzeba też sieć kolejową rozszerzyć odpowiednio; to wszystko, wedle obliczenia mowcy, pociągnie za sobą wydatki 700 do 800 milionów koron, mianowicie na tory i dworce 500 mil., na powiększenie parku kolejowego 200—300 mil. Jeżeli nie zdobędziemy się na zaciągnięcie takiej pożyczki, to będzie to zawsze tylko możliwa łatanina i pieniądze na nią wydane pójdą na marne.

Z powodu powyższych braków także ruch towarowy nie może rozwinąć się należycie. Ostatnia podwyżka taryf, zdaniem mowcy, mimo koszty przerachowania z nowoupaństwowionemi kolejami, da zapewne 60 mil. kor. Błędem było przytem, sądzi dr. Kolischer, że równocześnie nie ogłoszono także nowych taryf z Niemcami i innemi państwami. Taryfy te przecie nie są niczem nienaruszalnem i przełamanie ich w pewnych warunkach jest pożądane dla interesów ekonomicznych Państwa. Trzeba jednak starać się o to, aby nie popierano jednostronnie stosunków produkcyjnych pewnych gałęzi zarobkowania ze szkodą innych i aby w szczególności nie przełamano taryf na korzyść szczególnie silnych związków, przedsiębiorstw, lub banków.

W ostatnim czasie coraz częściej omawiano publicznie sprawę wydzierżawienia kolei państw. Wydzierżawienie takie jednak niewątpliwie nie zapewni brakujących w obecnych stosunkach 4 prc. odsetek z kapitału. Niedobór wprawdzie 7—8 mil. kor. w rzeczywistości nie jest tak wielki, bo część tej sumy wynikła z fikcyjnych, książkowych pozycyj wskutek zbyt wysoko wpisanego do książek kapitału inwestycyjnego, a dalej i z tego, że na rachunek kolei państwowych idą również gwarancye i dodatki Państwa dla innych kolei, wynoszące rocznie 25—30 mil. Pozostaje więc 50 mil. właściwego niedoboru, a ten zmniejszy się może już niebawem. Ciężary natury społecznej, których wymaga położenie ekonomiczne personalu kolei państw. i robotników przy nich zatrudnionych, nie dadzą się wyeliminować także przy przedsiębiorstwach prywatnych. Zresztą stwierdzić należy, że dzieje kolei Północnej i Towarzystwa kolei Północnej w ostatnich latach pouczają, jak bardzo zaniedbywano na tych prywatnych kolejach inwestycyj i w jak

---

57)

AMEN.

POWIEŚĆ WSPÓŁCZESNA.

X.

(Ciąg dalszy).

Stasia słuchała teraz z pewnem zajęciem. Przypomniała sobie, co mówił jej Zygmunt, podczas owego niezapomnianego spaceru: Są dziwne analogie i podobne nędze w nizinach i na szczytach.

Rysiewicz ciągnął dalej:

— Nie żyją z sobą.... O co im poszło, nie wiem. Syn mieszka przy ojcu, z matką jednak utrzymuje stosunki.... Matka odbiera teraz córkę z pensyi. I niedawno odziedziczyła majątek.... Powiadam ci, śliczny majątek! Ztąd daleko, na drugim końcu kraju, cały dzień jechać trzeba. Ale śliczny! Pałac, park, oranżerye.... młyn parowy.... cegielnia.... gorzelnia ogromna.... A że to w pobliżu dużego miasta, więc wszystko idzie.... I fabryki prosperować tam mogą.... Słowem, państwo! Ja te Wilanowice oddawna znam, jeszcze za życia dawnej właścicielki, pani Bardzkiej. Dziwaczka była, ale baba mądra....

Mówiąc to, spoglądał ciągle na Stasię i widocznie z umysłu cedził słówka, chcąc zbadać jej usposobienie. Ale Stasię ani Wilanowice, ani pani Bardzka nie obchodziły już zgoła; słuchała znów z roztargnieniem. Rysiewicz musiał postawić kwestyę jasno i, wracając do głównego przedmiotu, spytał:

— Więc ty ani matki, ani siostry Zygmunta nie znasz, nic nie słyszałaś o nich?

— Nie.... Wiem tylko, że istnieją....

— Były tu u mnie, w fabryce, dziś rano. Ta córka śliczna, jak malowanie.... Może widziałaś je, gdy przechodziły?....

— Nie....

Rysiewicz zirytował się. Nogą tupnął.

— Ki-dyabeł!! Gadać nie chcesz? Taknie.... Tak-nie.... Słowa z ciebie wydobyć nie można!

— Cóż mam powiedzieć? — tłumaczyła się Stasia, nie chcąc doprowadzać Rysiewicza do pasyi. — Ani matki, ani córki nie widziałam nigdy.

— Warto zobaczyć. Córka prawdziwe cudo. Rosła, smukła, włosy jasne, — ale nie takie, jak twoje, — zupełnie jak złote, płeć jak śnieg, oko ciemno-błękitne i brwi nad oczami, prawie czarne.... Nigdy ci o niej nie wspominał ten... brat?

— Owszem.... Wspominał czasem. Mówił, że siostrę bardzo kocha..

— Aha, kocha....

— Lecz, że nie bardzo kontent z wychowania....

— Nie kontent? — proszę! Jaki mi wybredny! A mnie się widzi, że panna pięknie wychowana i miła, jak i matka. Wcale nie dumna — wcale. Gadają z człowiekiem, jak Bóg przykazał, lepiej niż ty ze mną.... A panie całą gębą! Teraz matka w tych Wilanowicach się urządza, — ma się rozumieć dla córki. Obstalowała do pałacu najpiękniejsze meble.... prawdziwe *empire*.... Różne inne garnitury.... I zapłaciła bez targu *honnet!*

— A jakże będzie, jeżeli fabryka....

— No, to już sobie tę dostawę zastrzegę, i — dopilnuję, aby się na mnie nie żaliły. Chcę, aby były kontente.... aby wiedziały, że Rysiewicz, to — artysta. Wszystko musi być prędko, pięknie i na czas.... Żaden Sikora takby im nie dogodził — no!

— Przecież pan chciał za granicę....

— „Pan“ chciał, ale teraz nie pojedzie..., chyba później. Skończę najpierw z tą fabryką i z tym obstalunkiem....

Wziął czapkę ze stołu i zmierzał ku wyjściu. Lecz się w progu wstrzymał.

— Mów ty jeszcze z Jurowskim, — rzekł — aby mi tu jakich trudności nie robił. Fabrykę mebli giętych mogą sobie zaraz brać, — ale warstat stolarski, artystyczny, muszę jeszcze czas jakiś zatrzymać.... I tak bezemnie prowadzić tego nikt nie potrafi. Tak gadaj z Jurowskim....

Zamilkł, a po chwili dorzucił:

— A z tym Zygmuntem.... widzisz.... gdyby się o mnie pytał, uważasz, to znowu inaczej.... Przynajmniej nie obszczekaj mnie....

— Nie mam tego zwyczaju....

— No, tak.... ale przecież mogłabyś....

Widocznie się wahał. Słowa więzły mu w gardle. Odszedł ode drzwi, zbliżył się do Stasi i mówić zaczął wolno, usiłując nadać słowom ton serdeczny:

— Sama przyznałaś, Stasiu, że byłem dla ciebie teraz dobry.... że nie napastowałem.... chociażem mógł. A, żem sobie dzisiaj pożartował, to tak z dobrego humoru i żem myślał, że to już niby wszystko jedno... Zresztą, wiesz, jak ciężkie przejścia przebywałem w tych czasach... Ja ci przyrzekam, że i nadal będę dla ciebie dobry i niczemu sprzeciwiać się nie będę.... niczemu, — rozumiesz? Chodź sobie na wiece Jurowskiego, albo na Uniwersytet, — jak chcesz.... Ale i ty zapomnij już o tem, co było, miej Boga w sercu i nie mścij się....

— A, mścić się?... — przerwała Stasia, zdumiona tym niezwykłym tonem w ustach Rysia — w jakiż sposób?...

— No, widzisz, tak to się mówi.... Czasem jednem słowem zaszkodzić można, albo pomódz....

Coraz bardziej się zbliżał. Oparł się na stole i usiłował spojrzeć w jej spuszczone oczy.

— Gdyby naprzykład Zygmunt ciebie o mnie pytał.... gdyby chciał wiedzieć i to i owo.... to powiedz mu, moja Stasiu, że Rysiewicz jest energiczny, dzielny.... że i nie taką, jak ta, fabryką zarządzać potrafi, że w swoim zawodzie jest prawdziwym artystą.... No, już sama wiesz, jak i co? Dobrze, Stasiu, dobrze?...

Pochylił się nad nią.

— Moja ty.... — mówił prawie szeptem — powiesz tak? Choćby się i nie pytał, to powiesz....

Ona wstała, przejęta mimowolnym lękiem. Wstrętnym stawał się jej ten człowiek, gdy przemawiał pieszczotliwie. Wolała już, gdy się gniewał.

— Powiem.... powiem.... — odrzekła zimno, byle się pozbyć, prostując się sztywnie.

A w nim znowu zawrzała złość. Odczuł w jej tonie chęć pozbycia się go czemprędzej. Byłby się rzucił na nią i bił, — ale się pohamował. Zęby zacisnął i przeszywał ją wyiskrzonym wzrokiem.

— Tylko mnie tak nie zbywaj psim swędem! — syknął. — Ja już będę wiedział, czy i co powiesz.... A jeżeli nie tak, jak potrzeba, no — to zobaczysz!

Szybko zwrócił się ku wyjściu i zniknął, trzasnąwszy drzwiami.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Adam Krechowiecki.

złym stanie Państwo koleje te objęło. Państwo przedewszystkiem ma zupełną władzę taryfową, co jest główną podstawą racyonalnej gospodarki na kolejach państwowych.

Mowca polemizuje z tymi, którzy twierdzą, że akcya upaństwowienia kolei doznała niepowodzenia. Rok 1905 był rokiem wyjątkowo niepomyślnym. Po pierwsze był to rok ogólnej depresyi, a powtóre na ten rok przypadły znaczne wydatki z powodu podwyższenia płac personalu. Kolej Północną nabyto korzystnie i z czasem z pewnością da ona większą rentę. Że linie Tow. kolei państwowej i kolei Żachodniej kupiono drogo, to mowca powiedział w Izbie w rozprawie nad temi ustawami. a przepowiednie jego w zupełności się sprawdziły.

Nawet po przeprowadzeniu reorganizacyi kolei państwowych nie nastąpi zupełne oprocentowanie kapitału inwestowanego, a tylko niedobór będzie mniejszy. Niezbędne jest atoli prowadzenie zdrowej polityki inwestycyjnej i rozumnej administracyi.

Mowca omawiał potrzebę reorganizacyi kolei państwowych; część ciężaru powinno się odjąć Ministerstwu, którego rzeczą byłoby rozstrzygać tylko w sprawach zasadniczych i taryfowych. Administracyę powinny prowadzić samodzielne dyrekcye. Organizacya kolei w Austryi natrafia także na trudności narodowe. Koleje państwowe należałoby wysunąć poza obręb polityki. Należałoby również dać P. Ministrowi kolei odpowiedni przeciąg czasu do przeprowadzenia dzieła reorganizacyi. Przyboczna Rada kolejowa powinna także przeprowadzić gruntowną ekspertyzę co do wszystkich szczegółów reorganizacyi.

Mowca wniósł wkońcu następującą rezolucyę:

„Zważywszy, że kolej, jako najważniejszy środek komunikacyi ma na celu poparcie produkcyi i gospodarki społecznej, a główne jej zadanie może być wykonane przez odpowiednią politykę taryfową, to zaś jest możliwe tylko wtedy, gdy kolej znajduje się w rękach Państwa;

zważywszy, że rentowność kolei może być uzyskana tylko przez rozwinięcie sieci tak w kierunku technicznym, jak i przez organizacyę ruchu, komisya uznaje poruszoną kwestyę wydzierżawienia kolei, jako nie nadającą się do dyskusyi“.

Sprawozdawca p. D'Elvert żalił się na to, że Rząd wlicza dochody kolei Północnej do ogólnych dochodów kolei państwowych i domaga się odrębnego prowadzenia rachunków. Dolna Austrya, Morawy, Szląsk i Galicya pod żadnym warunkiem nie mogą zgodzić się na łączne traktowanie dochodów, nie mogą bowiem zrzec się korzyści, które dla nich płyną z odrębnego prowadzenia rachunków, jako podstawy do opodatkowania. Następnie wykazał mowca, że zmniejszenie się dochodów kolei Północnej o 10,758.000 K. w r. z. należy tem wytłumaczyć, że z jednej strony dochody zmalały z powodu naprężonych stosunków zagranicznych i ogólnej depresyi ekonomicznej w r. 1908, z drugiej zaś kolej Północna musiała poczynić wielkie wydatki. Dochody wzrosły o stosunkowo małą sumę $2^1/_2$ miliona K., gdy wydatki wynosiły przeszło 13 milionów.

Po przemówieniach pp. Vukovica, Ellenbogena, Choca, Witteka i Tomschika obrady przerwano.

Dziś toczą się dalsze obrady komisyi.

Z komisyi finansowej.

W komisyi finansowej w dalszym ciągu generalnej rozprawy nad projektami podatkowymi uczynił wniosek następujący p. Budzynowski:

Postanowienia artykułów 7, 8, 9 ustawy z 25 października 1906 o podatku osobisto-dochodowym, względnie artykułu 4 przedłożenia rządowego w sprawie zmiany niektórych postanowień o podatku wódczanym, o nowem uregulowaniu przekazywań na rzecz krajów, oraz o zniżeniu podatków realnych, mają być zmienione tak, by sumy, przeznaczone z podatku osobisto-dochodowego na opusty podatków realnych w następujący sposób zostały zużytkowane:

1. Z sumy przeznaczonej na opust podatku zarobkowego ma być przedewszystkiem pokryty ubytek dochodu dostarczanego dotychczas przez 4 klasę podatku zarobkowego, podatek zaś zarobkowy 4 klasy nie ma być więcej ściągany.

2. Ta część dochodu podatku osobisto-dochodowego, która jest przeznaczona na przeprowadzenie opustu podatku gruntowego, ma być w wysokości sumy użytej w r. 1909 w następujący sposób wyzyskana:

a) Opusty podatku gruntowego mają być przyznane tylko tym właścicielom gruntu, którzy sami gospodarują;

b) podatek gruntowy z przedsiębiorstw rolniczych, u których wykazany czysty dochód nie przenosi 30 kor., nie ma być ściągany;

c) o ile suma opustu przez lit. b) nie została zużyta, reszta sumy opustu ma być w ten sposób zużyta, by przy przedsiębiorstwach rolniczych z czystym dochodem katastralnym 30—50 K. opłacano tylko 50 prc. podatku gruntowego.

d) o ile suma opustu przez lit. c) nie została wyczerpana, reszta jej ma być użyta na 25 prc. opust z podatku gruntowego dla przedsiębiorstw rolniczych o dochodzie 50—100 kor,

P. Stölzel krytykował administracyę państwową, zwłaszcza biurokratyzm; domagał się akcyi ze strony Państwa dla popierania produkcyi, przestrzegał przytem przed jednostronnem popieraniem przemysłu. Rozpatrując szczegóły projektów podatków, oświadczył się mowca przeciwko podatkowi od wód mineralnych i od wody sodowej, natomiast oświadczył się za wprowadzeniem podatku wódczanego. Co do kontyngentu trzeba będzie raz na zawsze zastrzedz się, że ulgi kontyngentowe mogą być tylko terminowe, ażeby produkcya powoli przygotowała się na zmniejszenie, a ostatecznie i zupełne zniesienie kontyngentu.

Po przemowach jeszcze kilku posłów obrady przerwano.

Dziś ma być ukończona rozprawa generalna.

Z innych komisyj.

Na wczorajszem posiedzeniu komisyi sanitarnej przystąpiono do obrad nad ustawą o zwalczaniu chorób zakaźnych. P. Bielohlavek wniósł, aby z powodu ważności sprawy, której stronnictwa nie miały jeszcze czasu przedyskutować, obrady nad tem odroczono.

P. Adler sprzeciwił się temu z powodu, że projekt już od wielu miesięcy jest w rękach posłów.

Po krótkiej rozprawie przyjęto wniosek odraczający.

Subkomitet komisyi dla ubezpieczenia społecznego zajmował się wczoraj postanowieniem o organizacyach powiatowych. Wniosek p. Lichta, aby organizacyę ubezpieczenia społecznego utworzono na wzór Niemiec, oraz wniosek p. Elderscha, aby agendy mających się utworzyć organizacyj pow. powierzono urzędowi czysto państwowemu, odrzucono i przyjęto §§ 18 i 19 w brzmieniu przedłożenia rządowego.

Komisya legitymacyjna prowadziła wczoraj w dalszym ciągu rozprawę szczegółową nad projektem ustawy o utworzeniu trybunału wyborczego. Obszernie obradowano nad art. 2 projektu. Głosowanie odbędzie się na następnem posiedzeniu komisyi.

Sprawa uniwersytecka.

Wczoraj po poł. deputacya posłów włoskich udała sie do P. Prezydenta Ministrów bar. Bienertha na konferencyę, w której wziął też udział P. Minister oświaty hr. Stürgkh.

Konferencya miała za przedmiot utworzenie włoskiego wydziału, którego potrzebę posłowie wykazywali z naciskiem. Ze strony Rządu oświadczono, że Rząd i nadal trwa przy stanowisku, iż pożądane jest jak najrychlejsze załatwienie tej sprawy bez względu na poważne trudności, i że Rząd będzie się też starał o szybkie załatwienie.

Rektor Uniwersytetu lwowskiego p. dr. Głąbiński był wczoraj u bar. Bienertha w sprawie tego Uniwersytetu.

Corresp. Zentrum ogłasza wywiad z dr. Głąbińskim, w którym Prezes Koła polskiego miał oświadczyć: Narady, toczące się obecnie między Ministerstwem oświaty, galicyjskiem Namiestnictwem, mną, jako rektorem lwowskiego Uniwersytetu i przedstawicielami Rusinów, odnoszą się przedewszystkiem do życzenia senatu akademickiego, aby istniejące prawa Polaków do Uniwersytetu lwowskiego ustawowo stwierdzono i aby polski charakter tego zakładu nie mógł być kwestyonowany; następnie idzie o to, aby Rusini nie napotykali na trudności, gdyby chcieli się habilitować na tym Uniwersytecie. Senat wychodzi z założenia, że jeżeli nastąpi ustawowe zabezpieczenie polskiego charakteru Uniwersytetu w miejsce dzisiejszych rozporządzeń, znikną wtedy wszelkie wątpliwości i obawy po stronie polskiej co do pomnożenia liczby ruskich katedr.

Senat akademicki dąży więc do uregulowania kwestyi Uniwersytetu z korzyścią również Rusinów, a to w czasie przejściowym, póki nie będą mieli własnego Uniwersytetu.

Zeit przynosi w sprawie lwowskiego Uniwersytetu informacyę, zapowiadając, że w rokowaniach w przyszłym tygodniu wezmą udział ze strony polskiej dr. Biliński, dr. Dulęba, szef sekcyi Ćwikliński, dr. Bobrzyński, dr. Głąbiński, dr. Starzyński; ze strony Rusinów: dr. K. Lewicki i dr. Kolessa.

W kołach ruskich, pisze *Zeit*, mają nadzieję, że ze względu na położenie międzynarodowe tym razem konferencye doprowadzą do konkretnego rezultatu, a Najwyższe rozporządzenie wydzieli ruskie katedry w autonomiczne ciało, które stanie się zarodkiem ruskiego Uniwersytetu, na razie z trzema wydziałami.

Ankieta w sprawie pragmatyki służbowej.

(III.) W poniedziałek dnia 23 b. m. doprowadzono do końca pierwszą część ankiety, mianowicie ekspertyzę urzędników państwowych.

Oto przebieg, jaki miały w dniu tym obrady:

Ekspert Reiter ze Związku urzędników leśno-technicznych żądał, by karyera tych urzędników ze względu na trzyletnie studya, jakie poprzedzić ją muszą, rozpoczynała się od X., a nie jak dotąd od XI. kl. rangi.

Star. oficyał Handarek (Stow. urzędników pocztowych z egzaminem dojrzałości) domagał się, by przed przyjęciem do służby państwowej kandydaci odbywali odpowiednie studya wstępne.

Komisarz pocztowy dr. Pollak, zbijał mniemanie, jakoby urzędnicy konceptowi mieli korzystniejsze stosunki awansowe i żądał ścisłego oznaczenia dyet, jakoteż uwzględnienia wyższego wykształcenia wstępnego.

Oficyał poczt. Eisler żądał imieniem urzędników pocztowych ruchu wliczenia lat spędzonych w słżbie kolejowo-pocztowej. Mowca sprzeciwił się podziałowi etatu pocztowych urzędników ruchu, gdyż wszyscy oni bez względu na wykształcenie wstępne mają równe prawa do złożenia egzaminu na kierownika urzędu i do ubiegania się o stanowisko takiego kierownika.

Oficyał Krösswang (państw. Związek niemiecko-austr. urzędników pocztowych) wyraził opinię, że egzamin na kierownika urzędu jest instytucyą zupełnie zbyteczną.

Przedstawiciel urzędników państwowych pocztowej Kasy oszczędności Rehm żądał, by etat *A.* tych urzędników wcielono do wyższej kategoryi, niźli etat *B.*

Dr. Osmiera ze Związku czeskich urzędników państwowych Moraw ubolewał nad tem, że harmonię przedmiotowych obrad zamącono ze strony niemieckiej.

Dr. Feldmann żądał jednolitego uregulowania różnych, dziś istniejących tytułów w poszczególnych działach i wskazał na szkoły średnie, gdzie obok dyrektora istnieją sami tylko profesorowie. Mowca wyraził również zdanie, że koszty jazdy dla składania egzaminów urzędowych powinien Rząd ponosić.

P. Stransky, polemizując z dr. Osmierą zaznaczył, że ani niemieccy posłowie, ani niemieccy eksperci nie wnieśli w obrady żadnego dysonansu. Dali oni tylko wyraz słusznym żądauiom.

P. Neumann bronił zarzutów dr. Osmiery, jako słusznych.

Z kolei przystąpiono do dwu ostatnich części głównych projektu rządowego, zawierających przepisy co do **spensyonowania i postępowania dyscyplinarnego.**

St. kontrolor Merzbacher (Stow. urzędników państwowych) wystąpił z żądaniem, by przy wymiarze pensyi policzano także czas spędzony w stosunku pozasłużbowym.

Rewident rachunkowy Schiedl (Centr. Związek) jako główny referent przepisów dyscyplinarnych wywodził, że przepisy owe tchną starzyzną, opierają się bowiem na przepisach wydanych dla stanu sędziowskiego przed laty 40. W przepisach takich musi się mieć na oku dwa czynniki: służbową władzę Państwa i ochronę urzędników. Owoż przedłożenie — twierdzi mowca — bardzo skrupulatnie bierze w obronę interesy pierwszego z tych dwu czynników, zapomina jednak o drugim.

W dalszym ciągu mowca szczegółowo uzasadnia jako rzecz konieczną wybieralność komisyj dyscyplinarnych i zwraca się przeciwko instytucyi grzywien pieniężnych. Płaca urzędnicza jest wedle sławnego prawnika Labanda alimentacyą, stanowi więc jako minimum egzystencyi przedmiot niepodatny do wydobywania zeń grzywien. Związek domaga się przeto, by jedyną karą było zastrzeżenie i nagana. Kary wykluczenia od przejścia na wyższy stopień płacy, umniejszenia poborów i przeniesienia w stan spoczynku ze zmniejszonymi poborami — winny być skreślone.

Urzędnikom pozostającym w śledztwie dyscyplinarnem należy przyznać prawo usunięcia pewnych członków komisyi dyscyplinarnej bez podania motywów. Powinno się im przyznać także prawo dobrania sobie obrońcy z grona adwokatów.

Nakoniec domagał się mowca utworzenia trybunału dyscyplinarnego.

Kontrolor pocztowy Stoik ze Stow. urzędników pocztowych wystąpił przeciwko § 109 projektowanej pragmatyki, wedle którego może być urzędnik skazany na zwrot wartości straconych przedmiotów wartościowych nawet wtedy, jeśli stwierdzone będzie, iż dopuścił się choćby drobnej usterki formalnej.

Na tem zakończono ekspertyzę urzędników.

Kontrolor pocztowy Fibich (Związek urzędników pocztowych), dr. Waber (Związek urzędników z akadem. wykszt.) i starszy oficyał Grabscheid (prezes Centr. Związku) wyrazili przewodniczącemu podziękowanie za przedmiotowe kierowanie obradami, a wszystkim członkom ekspertyzy za żywy udział w obradach.

Przewodniczący p. Prochazka podziękował ze swej strony uczestnikom za gorliwe oddanie się swej misyi i zaznaczył zgodność zapatrywań. Gdyby Rząd przesłuchał był ankietę przed wydaniem projektu, byłoby zapewne wiele postanowień wcale nie dostało się do tekstu pragmatyki. Wyniki ankiety niezawodnie wiele przyniosą pożytku przy obradach nad pragmatyką w Izbie. (Żywe oklaski).

O godz. 7 wieczorem przewodniczący zamknął posiedzenie i ekspertyzę.

Wybory w Belgii i Danii.

(♯) Odbyte w niedzielę wybory do Izby belgijskiej, miały zasadniczo rozstrzygnąć o dalszym systemie rządów w Belgii. Przez 25 lat bez przerwy rozporządzali katolicy większością parlamentarną i wskutek tego także w ich ręku spoczywały rządy kraju. Większość katolicka w Izbie zmniejszała się jednak stale. Przed r. 1900 wynosiła ona 54 głosy, w r. 1900 już tylko 26, w 1904 r. 20, w 1906 r. 12, a w 1908 r. 8 głosów. Ostatnia Izba składała się z 87 katolików, 37 liberałów i 35 socyalistów. Przez zdobycie tylko pięciu mandatów zyskałaby już zjednoczona lewica większość w Izbie, a w następstwie tego zostałby obalony gabinet katolicki, a rządy przeszłyby w ręce obecnej liberalno-socyalistycznej opozycyi.

Według konstytucyi belgijskiej odnawia się Izba co dwa lata po połowie. Przy obecnych wyborach było do dyspozycyi 85 mandatów, z których dotąd 50 było w ręku katolików, 23 posiadali liberalni, a 12 socyaliści. Uprawnionym do wyboru jest każdy 25-letni mężczyzna, który opłaca 5 franków podatku. Jeśli roczny jego dochód wynosi 2000 fr., otrzymuje on jeszcze drugi głos przy wyborach, a jeśli jest żonaty, przyznany mu bywa trzeci głos. Wybory odbywały się w Brukseli, Antwerpii i Namur, oraz głównie w flandryjskich okręgach wiejskich.

Wskutek skomplikowanego w Belgii sposobu głosowania i obliczania głosów, nie można jeszcze było cyfrowo ustalić wyniku wszystkich wyborów. Telegramy z Brukseli stwierdzają jednak, iż mimo zjednoczonej akcyi liberałów i socyalistów, przewaga katolików nie została złamana i że rozporządzać oni będą w nowej Izbie większością kilku głosów. Stanowisko ich jednak będzie bardzo trudne wobec tak licznej, zwartej i zaczepnej mniejszości. W każdym razie w najbliższych latach będą musieli katolicy usilnie pracować nad tem, aby i nadal utrzymać rządy w swem ręku. Wybory okazały bowiem, że liczba opozycyjnych głosów w kraju znacznie się wzmogła, a dość przytoczyć, że w samej Brukseli otrzymali socyaliści o 10.000 głosów więcej, niż przy wyborach przed dwoma laty.

Równocześnie niemal z belgijskimi, odbyły się wybory do duńskiego Folketingu. Miały one również zasadnicze znaczenie. Po ostatnich skandalicznych aferach ministra Albertiego, stanął bowiem na czele rządów radykalny gabinet pod prezydencyą adwokata Zahlego, a obecne wybory miały wykazać. czy gabinet ten zdobędzie dla siebie większość parlamentarną. Dotąd opierał się on na mniejszości, złożonej z 20 radykalistów i 24 socyalnych demokratów. Te obie grupy skrajne uzyskały jednak przy wyborach tę samą liczbę mandatów, a przeto gabinet radykalny poniósł klęskę. Natomiast konserwatyści zdobyli 13, a umiarkowana lewica 57 mandatów, a więc obie te grupy rozporządzać będą większością o 13 głosów, gdyż Folketing liczy wogóle 114 głosów.

Wynik wyborów spowoduje ustąpienie radykalnego gabinetu Zahlego, który został do Izby ponownie wybrany razem z ministrem obrony krajowej Krabbem i ministrem spraw wewnętrznych Munchem. Inni ministrowie, oraz przywódca radykalnej lewicy Berg, przepadli przy wyborach. Wobec tego przywódcy umiarkowanej lewicy, a mianowicie byli prezydenci ministrów Christensen i Neergaard będą powołani do utworzenia nowego rządu. Trudno przypuścić, aby na jego czele stanął Christensen, skoro trybunał stanu nie załatwił jeszcze wniesionego przeciw niemu ciężkiego oskarżenia o współudział w oszustwach i szalbierstwach Albertiego. Prawdopodobnie więc prezesem nowego gabinetu zostanie napowrót Neergaard.

KRONIKA.

Lwów, 25 maja.

— **Kalendarz.**
Czwartek (26 maja):
Boże Ciało. Filipa Ner. — Więcymiła. Hryhoryi Mucz.
Wschód słońca o godzinie 3·28 rano, zachód słońca o godzinie 7·13 po południu.
Piątek (27 maja):
Jana pap. — Rusława. — Izydora m.
Wschód słońca o godzinie 3·27 rano, zachód słońca o godzinie 7·14 po południu.

— **Kalendarzyk myśliwski.** W miesiącu maju wolno polować na: kozły od 15, głuszce i cietrzewie (koguty) do 20.

Sprzedawać nie wolno: jeleni, zajęcy, jarząbków, kuropatw, przepiórek, dropi, pardw, ptactwa błotnego i wodnego.

Przez cały rok wykluczone są z polowania, a tem samem sprzedaży: łanie, sarny (kozy), cielęta, śpiczaki, tudzież kury głuszców i cietrzewi.

— **JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński** powrócił dziś w nocy do Lwowa.

— **JE. Prezydent sądu krajowego wyższego** dr. Tchorznicki powrócił do Lwowa i objął urzędowanie.

— **Z Rady miasta Lwowa.** Przed porządkiem dziennym wczorajszego posiedzenia r. Rawski zwrócił uwagę Rady, że od 1 września ma się odbyć w Pałacu sztuki na powystawowym placu wystawa architektoniczna, tymczasem obecna wystawa trwać będzie do końca sierpnia, tak, że nie będzie czasu na opróżnienie sal i przygotowanie ich do nowej wystawy. Mowca postawił wniosek nagły, aby ustalić stanowczo terminy obu tych wystaw.

W sprawie tej zabierali głos: r. Jonasz, redaktor Laskownicki, r. Wczelak i r. Feldstein; ostatecznie zgodzono się odroczyć sprawę do następnego (t. j. dzisiejszego) posiedzenia.

Następnie prezydent p. Ciuchciński zarządził dalszy ciąg dyskusyi budżetowej. Pierwszy zabrał głos r. Włodzimirski i wniósł o przyznanie subwencyi Towarzystwu kolonii wakacyjnej w Rymanowie w kwocie 2000 koron. Wniosek ten poparli: r. redaktor Laskownicki, r. dr. Stesłowicz i r. Epler, tak, że subwencyę tę uchwalono.

Z kolei zabrał głos r. Feldstein i referował dział „Budżetu szkolnego" (2,034.613 K), wykazujący olbrzymi wzrost wydatków na opalanie szkół; mowca wezwał prezydyum, aby rozpatrzyło tę sprawę, aby wzięło pod uwagę gazowe opalanie szkół, wreszcie, aby przystąpiono do reformy t. zw. „slöjdu" w szkołach. Rezolucyę tę przyjęto bez zmiany.

Następnie referował sprawę „dóbr miejskich" r. dr. Dziwiński i po przemówieniu r. Traczewskiego, który stwierdził, że w tym roku gospodarka na tem polu jest o wiele lepsza, rubrykę tę uchwalono (wydatki 72.417 koron, dochody 138.202 kor., co daje nadwyżkę 65.785 kor.).

Podobnie załatwiono wydatki i dochody 175.581 kor. „Muzeum przemysłowego", referowane przez r. Neumanna, „Rzeźni miejskiej" w referacie r. dr. Obmińskiego z wydatkami 205.304 kor., a nadwyżką surową 135.286 kor., „Zakładu pogrzebowego": rozchody 158.300 kor., a dochody 198.300 kor., którą referował r. B. Lewicki; dalej w referacie również r. B. Lewickiego „budżet zakładów elektrycznych" z wydatkami w dziale kolei elektrycznej 2,005.500 kor., dochodami 2,265.200 koron, a nadwyżką 259.700 koron, zaś w dziale „oświetlenia elektrycznego": wydatki 897.189 kor., dochody 1,052.000 kor., a nadwyżka 154.811 kor.; w referacie r. Pawlewickiego „Gazowni miejskiej": wydatki 1,407.949 kor., dochody 1,586.846 kor., a nadwyżka 178.897 kor.; w referacie r. Waleka rubr. „Wodociągi" z rozchodami i dochodami 1,146.618 kor., a wreszcie w referacie r. dr. Schleichera rubr. „Tani opał" rozchody i dochody 423.100 kor. Nakoniec budżet fundacyj, zostających pod zarządem gminy, wedle referatu r. Sklepińskiego, przyjęto bez zmiany i *en bloc*.

Sprawę dochodów gminy referował r. dr. Stesłowicz, przedstawiając sumę 24 rubryk dochodów w kwocie 7,606.207 kor. W dyskusyi nad tą rubryką zabierali głos: r. dr. Obmiński, r. Jonasz, r. Neumann i r. B. Lewicki i po uchwaleniu podziękowania r. dr. Stesłowiczowi, generalnemu referentowi i r. Schayerowi, przewodniczącemu komisyi budżetowej, za ich kilkumiesięczną pracę, dyskusyę budżetową zamknięto.

Następnie po przedstawieniu wniosku r. dr. Przygodzkiego w sprawie sprzedaży t. zw. „Kubasiewiczówki", po referacie r. dr. Janika i po uchwaleniu 400 kor. na Bibliotekę przy Radzie szkolnej okręgowej, odroczył p. prezydent Ciuchciński posiedzenie do dnia dzisiejszego.

— **Na »Powszechną wystawę sztuki polskiej«** nadeszły dziś obrazy Męciny Krzesza, Pilattiego, Greczyńskiego, olbrzymich rozmiarów płótno Wierusza Kowalskiego z Monachium i szereg rzeźb Czesława Makowskiego.

— **O wzlocie balonu we Lwowie** otrzymujemy z klubu „Awiata" następujący komunikat: Onegdaj inż. Libański i porucznik Harnisch wyjechali do Wimpassing, celem osobistego odebrania balonu Najd. Arcyksięcia Salwatora, co też nastąpiło. Dzisiaj wracają do Lwowa, poczem nastąpią przygotowania do wzlotu, który nastąpi w sobotę 28 b. m.

Niestety stwierdzić się musi, że szeroki ogół mieszkańców m. Lwowa nie będzie mógł przyglądać się odlotowi balonu, tem mniej młodzież szkół średnich — dzień ten jednak i porę musiano wybrać, by nie dać powodu do zarzutów, iż urządzeniem wzlotu w niedzielę przed południem narusza się uczucia wiary i odciąga wiernych od nabożeństwa. Wzlot więc odbędzie się nieodwołalnie w sobotę 28 maja między godz. 9 a 11 przed południem z placu powystawowego. Wzniosą się balonem inż. Libański, inż. Richtman i porucznik Harnisch, ten ostatni jako kierujący. Znacznie przed wzlotem plac powystawowy będzie zamknięty, a wstęp dozwolony tylko za biletami, które w cenie po 1 kor. od osoby nabyć można w księgarni Altenberga, w cukierni Zalewskiego i w księgarni Polskiej.

— **Z Towarzystwa strzeleckiego.** W ubiegłą niedzielę zakończyło się strzelanie królewskie. Królem kurkowym obwołany został budowniczy p. Alfred Kamienobrodzki, marszałkiem I. p. Fr. Góralski, marszałkiem II. p. K. Legeżyński, znany przemysłowiec lwowski. Intronizacya nowego króla odbędzie się, jak zwykle, w dzień Bożego Ciała.

— **Wycieczka uczniów** z gimnazyum im. Adama Mickiewicza i gimnazyum VIII. do Włoch, która odbyła się pod przewodnictwem prof. dr. W. Lenkiewicza w dniach od 23 kwietnia do 9 maja, powiodła się znakomicie. Zwiedzono Peszt, gdzie Węgrzy bardzo serdecznie przyjmowali uczestników, następnie Fiume, Abbazię, Cirkvenicę, Wenecyę, Padwę, Bolognę, Florencyę, Pizę i Liworno. W galeryach zwrócono uwagę tylko na najwybitniejsze dzieła, aby nie wytwarzał się chaos. Dr. Lenkiewicz przygotował do tej wycieczki doskonale jej uczestników przez szereg odpowiednich wykładów z dziedziny historyi sztuki i kultury, to też zainteresowanie było tem większe i tem większa korzyść z oglądania nieśmiertelnych arcydzieł. Uczniowie powrócili do domu z niezatartem wrażeniem, z wdzięcznością wspominając troskliwość i opiekę swojego kochanego przewodnika.

Subwencyę na tę wycieczkę udzieliła Rada szkolna krajowa i Dyrekcya VIII. gimnazyum.

— **Związek nauczycielek** urządza przy pomocy Towarzystwa kolonij leczniczych, kolonię dla nauczycielek w Krynicy, w czasie od 3 lipca do 19 sierpnia włącznie. Koszt utrzymania wynosi miesięcznie 120 kor. Zgłoszenia do 1 czerwca.

Bliższych informacyj udziela przewodnicząca Związku nauczycielek, p. Marya Skrzyńska, dyrektorka szkoły wydz. żeń. im. Elżbiety, ul. Zielona.

— **Walne Zgromadzenie** członków I. galic. stowarz. głuchoniemych „Nadzieja" odbędzie się w niedzielę, dnia 29 maja b. r., o godz. 10 przed południem, w sali stowarz. rękodzielników „Gwiazda", przy ul. Franciszkańskiej l. 7.

— **Koło muzyczne** (ul. Hetmańska, gmach Skarbka) obchodzi setną rocznicę urodzin Schumanna uroczystym wieczorem, w którym biorą udział wybitne siły artystyczne naszego miasta: Natalia Loewenhof, Helena Ottawowa, St. Brzezińska, prof. Głowacki, Wacław Kochański, Adam Okoński. Przemowę wygłosi prof. Jaworski. Bilety po 1·99 i 1 kor., dla członków po połowie, nabywać można w sekretaryacie o godz. 12 w południe i o 7-mej wieczorem.

— **Oględziny lekarskie** dziewcząt, które wniosły podanie o przyjęcie na kolonię wakacyjną w Olszance, odbędą się 29 b. m., w niedzielę, o godzinie 10 rano, w szkole im. Mickiewicza (ul. Teatralna boczna 15).

Szkoda, że szersza publiczność, ta osobliwie jej część, której życie płynie swobodnie i bez troski, nie może być obecną przy takich oględzinach. Z pewnością zewsząd posypałyby się propozycye przyjęcia dzieci na wieś na czas wakacyj. Wydział Towarzystwa wybiera z pomiędzy zgłaszających się najwątlejsze i najbiedniejsze dziewczątka, a mnóstwo podań dla braku funduszów nie uwzględnia. Każde serce, a przedewszystkiem serca macierzyńskie czułyby się z pewnością wzruszone widokiem małych, zaniepokojonych o swój los petentek.

Zebrane gromadkami według szkół, do których należą, czekają stwożone swojej kolei, tak zdenerwowane, że aż lekarz to stwierdza po biciu ich małych serduszek.

Ileżto zmartwienia później, gdy biedactwa tracą nadzieję odetchnięcia świeższem powietrzem i życia, chociaż przez krótki czas, wśród lepszych warunków.

Wydział Towarzystwa zwraca się dlatego do mieszkańców wsi i miasteczek z gorącą prośbą o przyjmowanie dziatwy na czas wakacyj.

Łaskawe zgłoszenia przesyłać należy na ręce przewodniczącej Towarzystwa, P. Namiestnikowej Zofii Bobrzyńskiej, tudzież sekretarki p. Felicyi Węclewskiej, ul. Długosza l. 37.

— **Wielki festyn »Sokoła Macierzy«** połączony z dobrze wyposażoną loteryą fantową, odbędzie się w niedzielę, dnia 5 czerwca b. r., na placu powystawowym. Program nadzwyczaj urozmaicony i obfity. Do wygrania okręt wojenny, aeroplan systemu Bleriota i inne cenne fanty. Dla pań niespodzianka. W programie jest też „wesele krakowskie". Koncert orkiestry 15 p. p. pod osobistem kierownictwem kapelmistrza Konopaska.

— **Kamienica królewska.** Przed kamienicą dawniej Sobieskiego (Rynek l. 6) stoi rusztowanie. Są tam w toku roboty konserwacyjne i jeśli skromny kredyt, przyzwolony przez Radę miejską w kwocie 10.000 kor., wystarczy, będzie też częściowo uporządkowany portal. Prace obecne mają na celu przywrócenie dawnego wyglądu trzem komnatom parterowym. W jednej z nich odsłonięto bardzo piękne dawne sklepienie ostrołukowe, pochodzące jeszcze z połowy XV. wieku z pierwotnych czasów tej pamiątkowej kamienicy; w dwu innych komnatach, po odczyszczeniu ukazało się ozdobne sklepienie renesansowe. Roboty około uporządkowania tych trzech komnat mają być do końca czerwca ukończone, gdyż zarząd Muzeum narodowego, mieszczącego się w tej kamienicy, pragnie, aby w połowie lipca urządzić i otworzyć tam zbrojownię, składającą się obecnie z kilkuset okazów, pochodzących z XV. wieku. — Dalsze rokonstrukcye kamienicy królewskiej nastąpią po uzyskaniu dalszych niezbędnych funduszów. Wedle sporządzonego kosztorysu przywrócenie dawnej świetności temu drogocennemu klejnotowi historycznemu m. Lwowa, wymaga kwoty około 180.000 koron.

— **Bank przemysłowy.** Z Wiednia donoszą do pism krakowskich: Komisya bankowa ministeryalna wydała ostatecznie koncesyę na galicyjski Bank przemysłowy. Kierującym dyrektorem zamianowany został radca ministeryalny dr. Marcin Szarski, a drugim dyrektorem p. Karłowski, dyrektor filii Banku krajowego w Krakowie.

Bank przemysłowy rozpocznie swoją czynność 1 września b. r.

† Albin Zagórski, architekt, były prezes Stowarzyszenia budowniczych i dyrektor Spółki kredytowej budowniczych, umarł wczoraj wieczorem we Lwowie. Ś. p. Zagórski urodził się w Galicyi w r. 1846, jako uczeń szkoły realnej wstąpił w r. 1863 w szeregi powstańcze i odbył całą prawie kampanię w oddziale Rudzkiego. Schwytany z bronią w ręku, zesłany został na Syberyę, zkąd po trzech latach udało się mu powrócić do kraju. Osiadł we Lwowie i tu skończył Politechnikę, poczem aż do ostatnich niemal chwil życia brał we Lwowie bardzo czynny udział w życiu publicznem. Zmarły osierocił dwu synów, Adama, znanego krytyka teatralnego, członka redakcyi *Kuryera Lwowskiego* i dr. Zagórskiego, lekarza zakładowego w Kulparkowie, oraz dwie córki.

— **W sprawie ożywienia ruchu handlowego z Brazylią.** Dr. Karol Bertoni, konsul austro-węgierski w Sao Paulo w Brazylii, bawiący obecnie na urlopie w Austryi, przybędzie w najbliższych dniach do Lwowa i udzielać będzie dnia 2 czerwca b. r., o godzinie 10 rano, w sali Izby handlowej i przemysłowej stronom interesowanym potrzebnych wyjaśnień, oraz przyjmować będzie do wiadomości życzenia co do ożywienia stosunków handlowych naszych z Brazylią.

— **IX. Walne zgromadzenie** członków Towarzystwa „Polska sztuka stosowana" w Krakowie, odbędzie się w piątek, 27 maja b. r., o godzinie 5 po południu w lokalu Towarzystwa (ul. Wolska 14, II. piętro). W razie braku kompletu walne zgromadzenie odbędzie się tegoż dnia o godzinie pół do 6-tej po południu.

— **Wiadomości krakowskie.** Przy rewizyi w poszukiwaniu skradzionych kosztowności odkryła policya dziś rano w mieszkaniu kupca Alstera na Kaźmierzu fabrykę rossyjskich monet 15-kopiejkowych i 20-kopiejkowych. Monety były dobrze wyrabiane. Zabrano pewną liczbę gotowych pieniędzy. Alster tłumaczył się, że pokój wynajął u niego jakiś Żyd z Królestwa i ustawił tam maszynę, na której od czasu do czasu wykonywał jakieś roboty.

Z powodu otrzymanego odznaczenia odbierał dziś prezydent miasta Leo życzenia od wiceprezydentów i od urzędników magistratu, a delegat Fedorowicz od urzędników starostwa.

△ **Zgubiono** damski złoty zegarek podwójnie kryty z długim łańcuszkiem.

△ **Wypadki.** Wczoraj wieczorem w ul. Żółkiewskiej potrącił wóz tramwayowy przechodzącego ulicą Izaka Kohlberga, rozwoziciela lodu. Na szczęście motorowy rychło wóz wstrzymał i obeszło się bez poważniejszych następstw. Kohlberg uszkodził sobie tylko głowę i ręce.

W ul. Grodeckiej wjechał wczoraj powożący wozem dozorca domu Józef Romanowski na wóz tramwayu elektrycznego i wybił dyszlem szybę. Z jadącej w wozie publiczności nikt nie doznał szwanku.

△ **Umysłowo chorego** mężczyznę, około 60 lat liczącego z głęboką raną na głowie spotkał dziś policyant na ul. Karola Ludwika. Nie umie on podać jak się nazywa. Oddano go do komisaryatu II. dzielnicy.

△ **Kradzież pierścionków.** Pomocnik murarski Jan Hanowicz zakradł się wczoraj do mieszkania p. Pauliny Kuczkowskiej przy ul. Długosza l. 22 i zabrał trzy pierścionki z brylantami. Nie długo jednak cieszył się łupem, bo został przytrzymany. Odebrano mu dwa pierścionki, trzeci tymczasem prawdopodobnie sprzedał.

△ **Niebezpieczny żebrak.** Aresztowano wczoraj 70-letniego Antoniego Uhlika, żebraka, który w ciągu dnia pobił kijem trzy osoby za to, że odmówiły mu jałmużny.

△ **Zabójstwo.** Wczoraj popołudniu przy ul. Zimorowicza l. 17, gdzie rozbierają starą salę Tow. pedagogicznego, doszło do sprzeczki między dwoma robotnikami Dmytrem Czudżakiem i Grzegorzem Góralem. Ten ostatni został uderzony przez Czudżaka dźaganem w głowę i w plecy tak silnie, że padł nieprzytomny. Pogotowie ratunkowe odwiozło go do szpitala, gdzie zakończył życie. Wczoraj w nocy aresztowano Czudżaka w Zamarstynowie i odstawiono go do aresztów policyjnych. Przyznał się on do zbrodni i powiedział, że już oddawna czuł do Górala nienawiść, a wczoraj ugodził go dźaganem w głowę.

△ **Pod zarzutem rabunku** aresztowano dziś 16-letniego Stanisława Grzebieniowskiego. Jest on jednym z tych trzech wyrostków, którzy onegdaj wieczorem na ul. Ruskiej napadli na sługę Katarzynę Mirzyńską i najpierw pobili ją, a później wydarli jej z rąk pugilares. Grzebieniowski nie chce się przyznać do rabunku, powiada, że był tylko biernym świadkiem, wskazał natomiast nazwisko trzeciego sprawcy, jeden bowiem został już poprzednio aresztowany.

△ **Kronika policyjna.** W ul. Bożniczej skradli wczoraj dwaj kieszonkowcy 15-letni Eliasz Vogelmann i 14-letni Izrael Mimeles z kieszeni p. Klary Herman pugilares, zawierający 30 kor. Obu chłopców aresztowano.

Służąca Agafia Scieranka ukradłszy swej służbodawczyni w Dolinie parę bronzowych lichtarzy przyjechała do Lwowa i tu zwierzyła się z tem pewnej swojej znajomej, u której zamieszkała, a którą wkrótce również okradła. Zawiadomiona o tem policya zrobiła w kufrach Sciérankówny rewizyę i znalazła mnóstwo rzeczy, pochodzących z różych kradzieży.

— **Rozprawa przeciw Hofrichterowi** potrwa prawdopodobnie kilka dni, być może, nawet cały tydzień.

— **Katastrofy.** Pociąg pospieszny, kursujący na linii Wrocław-Głogów wykoleił się wczoraj rano o godz. 9 m. 35 w chwili wyjazdu ze stacyi Kleinbresa. Cztery osoby doznały obrażeń. Ruch osobowy utrzymuje się przez przesiadanie.

Z Port Huron (Michigan) telegrafują, iż parowiec „Frank Goodyear" zatonął. Dziewiętnaście osób zginęło.

Z Londynu donoszą, że barka niemiecka „Vinnen" zderzyła się z parowcem angielskim; ten ostatni zatonął. Dwudziestu ludzi z parowca brak.

Notatki literacko-artystyczne.

Z muzyki. (Czwarty koncert gal. Towarzystwa muzycznego. — Wieczór w „Kole literacko-artystycznem". — Z popisów szkół muzycznych.).

Dogorywający zwolna sezon tegoroczny odżył jeszcze na chwil kilka i obok paru nie bardzo ciekawych popisów szkół muzycznych przyniósł dwie produkcye więcej zajmujące. Główną atrakcyą, rzecz oczywista, był czwarty koncert galic. Towarzystwa muzycznego, który z przyczyn niezależnych ani od wydziału, ani od dyrekcyi, opóźnił się znacznie. Spóźnionej przeto porze, przypisać wypada szczuplej, niż zazwyczaj, zapełnioną salę „Sokoła", gdyż sam program koncertu zestawiony był, jak zwykle, poważnie i zajmująco, a wykonanie było sumienne i przeważnie artystyczne. Najmniej zainteresowania wzbudziła ballada Sibeliusa (na chóry i orkiestrę), a to wskutek nikłej obsady w głosach męskich i nie dość efektownej w kobiecych. Że względu na stanowisko kompozytora i niezaprzeczoną wartość ballady, powinno Towarzystwo muzyczne powtórzyć ją w sezonie najbliższym. — Bez zarzutu natomiast, z poczuciem stylu i starannością niezwykłą wykonano pod dyrekcyą p. Sołtysa pastoralną symfonię (szóstą) Beethovena, co również powiedzieć można o wiolonczelowym koncercie Dworzaka (op. 104), którego bohaterem znowuż był p. Karol Lilienthal, uczeń konserwatoryum lwowskiego (p. Sładka), a ostatnio słynnego Klengla w Lipsku. P. Lilienthal okazał się artystą istotnie poważnym i wysoce zaawansowanym, talentem, łączącym harmonijnie wybitne zdolności wirtuozowskie wraz z duszą szczerze muzykalną i artystyczną. Zalety wymienione obok tonu pięknego i sprawności zadziwiającej, dają prawo p. Lilienthalowi już dzisiaj do miana artysty i otworzą mu niewątpliwie podwoje do karyery pięknej i poważnej, na szerszej arenie.

W „Kole literacko-artystycznem" zakończono niezwykle obfity sezon tegoroczny, wieczorem z udziałem pp. Makusz-Siebauerowej, Kaanówney i Mayera. Szczere oklaski wzbudziła pierwsza z wymienionych panien, która jeszcze w sezonie ubiegłym dała się poznać ze sceny, a mianowicie jako Olimpia w „Opowieściach Hoffmana". Sympatyczna śpiewaczka wykonała z dużym powodzeniem kilka aryj koloraturowych i pieśni wymagających przedewszystkiem interpretacyi artystycznej (n. p. Karłowicza). Solidnem wykonaniem całego programu stwierdziła śpiewaczka, że zdolności jej są bardzo wszechstronne. — Objawy uznania zbierał też p. Teodor Mayer, artysta skrzypek, który, mimo wytężającej pracy nauczycielskiej, pogłębia się stale i konsekwentnie dąży wprzód. Stwierdzić to można było w wykonaniu sonaty Händla i w paru utworach drobniejszych, wybranych ze smakiem i oddanych ze zrozumieniem stylu.

Sezon popisów muzycznych jest obecnie w pełnym toku. Z ostatnich produkcyj tego pokroju na wyróżnienie zasłużył publiczny egzamin szkoły p. Wełeszczukowej, który stwierdził, że szkoła ta prowadzoną jest sumiennie, że uczniowie grają przeważnie ze zrozumieniem i pracują sumiennie. Na wzmiankę specyalną zasłużyła p. Fluhrówna z klasy p. Pollaka i z tejże klasy. p. Wełeszczuk, który odegrał z temperamentem (z towarz. orkiestry) „Balladę" Ludomira Różyckiego. — W popisie szkoły p. Kasparkówney (pozostającej pod kierunkiem Jerzego Lalewicza), utrwalił się w pamięci słuchaczy utalentowany pianista p. Raczyński; z klasy zaś śpiewu solowego, prowadzonej ze zrozumieniem przez p. Kamilę Falkenbergową, silniejsze wrażenie pozostawiła p. Helena bar. Battaghówna (dysponująca głosem pierwszorzędnym), która uczyniła wielkie postępy zarówno w kierunku głosowym, jak i interpretacyjnym.

Dante Baranowski.

Polonica. P. F. de Bojani, którego rodzina ma być słowiańskiego pochodzenia, wydał dwutomowe dzieło zawierające dokumenty zaczerpnięte z watykańskiego archiwum, p. t. „Inocenty XI. i jego korespondencya z nuncyuszami. (r. 1678—1679). Jeden z rozdziałów książki poświęcony jest stosunkom Inocentego XI. Odeschalchiego z Polską. Dokumenty te są już w większej części znane z wydawnictwa Fr. Kluczyckiego.

Hr. F. de Daugnon, właściciel ziemski z Crema w Lombardyi, autor wydanego przed dwoma laty, dzieła „Gli italiani in Polonia", wygłosił w Rzymie, w Akademii Arkadów odczyt o swoich rodakach, którzy bawili w Polsce. Prasa rzymska wyraża się bardzo pochlebnie o tym odczycie. *D.*

Drugie wydanie »Domu oszczędnego«. P. Juliuszowa Albinowska zrozumiała snać doskonale potrzebę odczuwaną żywo, gdy w świat puściła owoc mozolnej swej pracy i długoletnich doświadczeń „Dom oszczędny".

Prasa jednomyślnie z uznaniem wyraziła się o tem dziele, a publiczność rozchwyciła książkę tak, że w niespełna 2 lata pomimo znacznego nakładu pierwszej edycyi, okazała się konieczność nowego wydania.

Nosi ono pieczęć oficyny Gubrynowicza i Syna, a zaraz na karcie tytułowej wytacza długi szereg odznaczeń, które przypadły w udziale „Domowi oszczędnemu", jak zalecenie gal. Rady szkolnej krajowej, krzyże zasługi, dyplomy honorowe, medale złote na wystawach międzynarodowych i t. p.

Jeżeli zaś już pierwsza edycya taki autorce przyniosła sukces, to o ileż goręcej przyklasnąć wypada nowemu wydaniu, które znacznie rozszerza zakres treści, obejmując już prawie całokształt życia gospodarskiego, z uwzględnieniem nawet umiejętności pomocniczych jak *savoir vivre*, rachunkowość, hygiena i t. d.

„Dom oszczędny", dzięki rozszerzeniu, urósł w ogromną księgę o 561 stronicach druku. Samemu spisowi, zawartych w niej artykulików, poświęcić musiano 39 stronic „maczku" — co już samo najdowodniej świadczy o obfitości zawartego materyału.

Jest on zaś ugrupowany z prawdziwą maestryą, tak, iż gosposiom naszym odejmuje w zupełności kłopot łamania sobie głowy nad najrozmaitszymi arkanami t. zw. prozy życia, które nieraz niedoświadczonym zwłaszcza adeptkom, najniepotrzebniej w świecie zatruwają życie. Znajdą panie tutaj bardzo roztropne wskazówki co do opanowania budżetu domowego, utrzymania bielizny i odzieży w należytym stanie, pielęgnowania umysłu, skutecznej dobroczynności bez ujmy własnej; co do wszelkich czynności gospodarskich w zwykłym spraw toku i przy nadzwyczajnych okazyach, co do środków ochrony mienia i zdrowia, sposobu gromadzenia i utrzymywania zapasów; elementarne informacye z zakresu sztuki kulinarnej, całokształt techniki tego kunsztu, a potem w nieskończoność ciągnący się szereg przepisów szczegółowych, recept kucharskich, z których każda obmyślona jest w ten sposób, by najmniejszym kosztem najlepszy wywołać efekt dla podniebienia i dla żołądka.

Słowem: dzieło p. Albinowskiej bez przesady nazwać można pracą wzorową i z góry przepowiedzieć jej wypada, iż wkrótce za tem drugiem, dalsze pójść będą musiały wydania, niezawodnie bowiem w każdem ognisku rodzinnem posiąść zapragną to *vademecum* wiedzy gospodarskiej.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

We środę po raz drugi „Srebrne szczyty", dramat w 5 aktach T. Konczyńskiego.

We czwartek z powodu święta „Bożego Ciała" teatr zamknięty.

W piątek po raz 1szy (nowość) „Wielki nieboszczyk", wesoła tragedya w 4 aktach J. Magnussen i P. Saraow, tłumaczył M. Sachorowski.

W sobotę o godz. 3·30 po poł. dla młodzieży szkolnej „Kupiec wenecki", komedya w 5 aktach Szekspira.

W sobotę o godz. pół do 8 wieczorem „Piękna Helena", opera komiczna w 3 aktach J. Offenbacha.

W niedzielę o godz. pół do 4 po poł. „Lekkomyślna siostra", komedya w 4 aktach Wł. Perzyńskiego.

W niedzielę o godz. pół do 8 wieczorem po raz 11 „Hrabia Luksemburg", operetka w 3 aktach Lehara.

W poniedziałek po raz drugi „Wielki nieboszczyk", wesoła tragedya w 4 aktach J. Magnussen i P. Saraow, tłumaczył M. Sachorowski.

We wtorek po raz 19 „Krysia leśniczanka", operetka w 3 J. Jarno.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

Czwartek 26. Przedstawienia nie będzie.

Piątek 27 „Wielki Fryderyk", sztuka w 6 akt. Adolfa Nowaczyńskiego. (Początek o godz. 7mej).

Sobota 28 „Madame san-gêne", komedya w 4 akt. W. Sardou i E. Moreau. Występ p. Honoraty Leszczyńskiej.

Niedziela 29 wieczorem „Madame sans-gêne", komedya w 4 aktach Wiktoryna Sardou i E. Moreau. Występ p. Honoraty Leszczyńskiej.

Poniedziałek 30 „Madame sans-gêne", komedya w 4 aktach W. Sardou i E. Moreau. Występ p. Honoraty Leszczyńskiej.

Z Akademii Umiejętności.

(Szczegółowe motywy przyznania nagród z fundacyi ś. p. Probusa Barczewskiego).

1. Za pracę historyczną.

Produkcya na polu historyografii polskiej rośnie w wydatny sposób z roku na rok. W odpowiednim stosunku rozszerza się zakres działalności Komitetu oceniającego dzieła mogące się ubiegać o nagrodę ś. p. Probusa Barczewskiego. Za r. 1909 pojawiły się następujące książki, którym Komitet poświęcił swoją uwagę:

1. Czarnowski: „Literatura przeddziejów Polski i ziem sąsiednich słowiańskich"— bardzo pożyteczny podręcznik bibliograficzny, który mimo niektórych braków oddać może poważne naukowe usługi.

2. Szelągowski: „Najstarsze drogi z Polski na Wschód w okresie bizantyńsko-arabskim". — Autor podejmuje od czasów Lelewela prawie zupełnie nietknięty temat; tembardziej należy mu być wdzięcznym, chociażby nie potrafił się uchronić od rozmaitych uchybień i niedokładności.

3. Duda: „Rozwój terytoryalny Pomorza polskiego". — Praca ważna i mozolna, którą autor powinien kontynuować, obejmując w zakres swych studyów całkowite dzieje księstw pomorskich.

4. Balzer: „Sądownictwo ormiańskie w średniowiecznym Lwowie". — Jak wszystko, co wychodzi z pod pióra tego pierwszorzędnego badacza, tak i niniejsza rozprawa jest prawdziwem wzbogaceniem literatury prawa polskiego.

5. Dąbkowski: „Wierna ręka czyli pokład. Studyum z prawa polskiego". — Jest to jedna z licznych monografij, które stanowią uzupełnienie lub przygotowanie do obszernego dzieła p. Dąbkowskiego o „Prawie prywatnem polskiem". Skoro drugi tom tej książki się ukaże, Komitet będzie miał sposobność do niej powrócić.

6. Chmiel: „Pieczęcie m. Krakowa, Kazimierza i jurydyk krakowskich do końca XVIII. w." — Praca wielkiej wartości, z której można wnosić, jak bardzo byłoby pożądane, ażeby autor opracował całą sigillografię polską.

7. Sobieski: „Polska a Hugonoci po nocy św Bartłomieja". — Ciekawy przyczynek do historyi reformacyi w Polsce i do znajomości stosunków między Francyą a Polską w drugiej połowie XVI. w.

8. Tokarz: „Galicya w początkach ery Józefińskiej w świetle ankiety urzędowej z r. 1783". — Krótki ale nader interesujący epizod z historyi Galicyi. Autor jest jakby wskazany do skreślenia całokształtu dziejów galicyjskich pod panowaniem Austryi.

9. Bartoszewicz: „Dzieje insurekcyi Kościuszkowskiej". — Pożyteczna monografia skreślona z wybitnym talentem pisarskim.

10. Chotkowski: „Historya polityczna Kościoła w Galicyi za rządów Maryi Teresy". Tomów dwa. — Dzieło wyczerpujące oparte na długoletnich badaniach archiwalnych, obejmujące ogromną ilość po raz pierwszy wydobytych faktów historycznych.

11. Buzek: „Historya polityki narodowościowej rządu pruskiego wobec Polaków od traktatów wiedeńskich do ustaw wyjątkowych z r. 1908". — Książka o zakroju polityczno-historycznym, oparta na sumiennych badaniach statystycznych, co do których zużytkowania jednak fachowa krytyka prawdopodobnie poczyni pewne zastrzeżenia.

12. Turowski: „Samuel ze Skrzypny Twardowski i jego poezya na tle współczesnem". — Zajmująca i pożyteczna monografia, świadcząca najlepiej o pracowitości i talencie autora.

13. Chrzanowski: „Z dziejów satyry polskiej XVIII. w." — Ważny przyczynek do dziejów literatury polskiej, niemniej cenny od innych prac zasłużonego autora.

14. Krechowiecki: „O Cyprynie Norwidzie. Próba charakterystyki". Tomów dwa. — Obszerna i interesująca książka, która dostarcza nietylko poglądów osobistych autora, ale także wielkiej ilości objektywnego materyału faktycznego do biografii pisarza, którym nowsi historycy literatury zaczynają skrzętnie się zajmować.

15. Grabowski: „Juliusz Słowacki. Jego żywot i dzieła na tle współczesnej epoki"; tom I. — Druga i ostatnia część tej nowej monografii o Słowackim ma się ukazać niebawem. Komitet będzie miał wtedy sposobność obszerniej się nią zająć.

16. Sinko: „Hellenizm Juliusza Słowackiego". — Z obfitej literatury jubileuszowej, poświęconej w ubiegłym roku Słowackiemu, praca ta wyróżnia się ścisłą analityczną metodą i przyczynia się znacznie do poznania genezy jego utworów.

17. Pawlikowski: „Studyum nad królem Duchem część pierwsza. Mistyka Słowackiego". Niewątpliwie dokładnie obmyślane i niepospolite dzieło. Dalszych części oczekiwać należy z niecierpliwością, a gdy się ukażą, Komitet nie omieszka rozpatrzeć się gruntownie w tej na szeroką miarę zakreślonej monografii.

18. Kucharzewski: „Maurycy Mochnacki".

19. Śliwiński: „Maurycy Mochnacki. Żywot i dzieła". Każda z tych książek reprezentuje niemało zalet. Pierwsza jest obszerniejsza i ma więcej zacięcia politycznego; druga skłania się bardziej ku kierunkowi literackiemu. Obie dla dziejów porozbiorowych doniosłe. ale prawdopodobnie będą tylko punktem wyjścia dla wielu innych temu samemu przedmiotowi poświęconych. O dwu, które się już drukują, a za temat mają także Mochnackiego, doszła już do Komitetu wiadomość.

Z wymienionych dzieł wysuwa się niewątpliwie na plan pierwszy „Historya polityczna Kościoła w Galicyi" ks. prałata Chotkowskiego. Nie idzie tu oczywiście tylko o rozmiary. Daleko ważniejsza jest okoliczność, że autor podjął się opracowania tematu zupełnie nowego, a niezmiernie doniosłego. — Temat to bowiem równie interesujący dla historyi Kościoła w ogólności, jak dla dziejów kościelnych w Polsce i Austryi. Rządy Maryi Teresy i Józefa II. stanowią ze względu na stosunek Kościoła do państwa epokę zupełnie samodzielną. Badając przez długie lata obfite materyały archiwalne, nagromadzone w Wiedniu i Rzymie, autor opracowuje przedmiot zawsze z pierwszej ręki. A chociaż niejedne jeszcze źródła (n. p. w archiwach rządowych lwowskich) dałyby się wyzyskać, to jednak już to, co ks. prałat Chotkowski uwzględnił i przerobił, ma tak wielką wartość i obejmuje taką pełnię szczegółów, iż skreślony przez niego historyczny obraz zachowa swą wartość nawet wtedy, gdyby następne prace monograficzne dostarczały w niektórych punktach uzupełnień lub sprostowań. Omawiane dzieło jest podobno na wyczerpaniu. W drugiej edycyi byłoby pożądane, aby autor pewne zaniedbania stylowe troskliwie usunął.

W każdym razie Komitet uważa się za uprawnionego wobec istotnych, a na tem miejscu krótko tylko podniesionych zalet „Historyi politycznej Kościoła" księdza prałata Chotkowskiego, przedstawić walnemu zgromadzeniu wniosek, aby nagrodę fundacyjną im. Barczewskiego za r. 1909 przyznało ks. prałatowi Chotkowskiemu za przytoczone powyżej dwutomowe dzieło.

2. Za dzieło malarskie.

Jakkolwiek według brzmienia aktu fundacyjnego jedynie dzieła malarskie mogą wchodzić w rachubę przy wyznaczeniu nagrody z funduszu powierzonego Akademii Umiej. przez śp. Probusa Barczewskiego na cele popierania sztuki, Komitet podobnie jak lat poprzednich, uważa za swój obowiązek wspomnieć na tem miejscu, że i polska rzeźba okazuje żywotność i czyni postępy.

Niestety pewna liczba rzeźbiarzy, znanych i poważnych, w r. 1909 na wystawach krakowskich, prac swoich nie dała poznać szerszej publiczności; wśród wystawionych dzieł polskiego dłóta zwracały na siebie uwagę utwory figuralne p. Ksawerego Dunikowskiego dowodzące niepowszedniej, choć przeważnie dziwacznej fantazyi i oryginalności, a między nimi odznaczało się korzystnie studyum portretowe przedstawiające aktora p. Kamińskiego; dalej terrakoty i majoliki p. Henryka Glicensztajna, popiersia i portrety pp. Stanisława Ostrowskiego (Mickiewicz) i Stanisława Gettera; wreszcie utwory pp. Władysława Pelczarskiego, Jana Szczepkowskiego i bar. Ludwika Puszeta.

Produkcya malarska, przynajmniej o ile poznać ją było można w Krakowie w r. 1909, była wprawdzie obfita, lecz nie zaznaczyła się w takim stopniu wybitnemi dziełami, jak lat poprzednich. Wypada też zanotować jako objaw ujemny, że młodsi zwłaszcza malarze nasi od pewnego czasu bez należytej krytyki autorskiej wystawiają nieraz studya i szkice, ważne zapewne dla dziejów ich pracy i rozwoju talentu, lecz mniej nadające się do zajmowania miejsca na wystawach, które mają charakter popisu publicznego i powinny raczej zawierać to, co artysta może dać najlepszego. Natomiast jako fakt pomyślny podnieść należy, że na wystawach naszych coraz większą rolę zaczyna odgrywać akwaforta. Widoki i architektury p. Józefa Pankiewicza, który wystąpił także ze znakomitemi naturami martwemi, oraz p. Jana Rubczaka, nietylko wytrzymywały trudne współzawodnictwo z niebawem dziełami pendzla, ale stawiają ten szlachetny rodzaj techniki artystycznej na wysokości sztuki europejskiej.

Liczne olejne obrazy młodszych zwłaszcza pejzażystów, pp. Stanisława Filipkiewicza, Stanisława Gałka, Stanisława Kamockiego, Henryka Uziębły i Stanisława Czajkowskiego, świadczyły dobrze o tradycyi szkoły śp. Jana Stanisławskiego, który umiał rozbudzić zamiłowanie do krajobrazu, szczególnie polskiego.

P. Kazimierz Sichulski, który studyami huculskiemi już poprzednio zdobył sobie uznanie, w pracach roku ostatniego uczynił znaczny krok naprzód. Jego pastel „Dwór" a przedewszystkiem obraz olejny z gęsiami nazwany „Wieczór" okazały, że artysta z niezmniejszoną wrażliwością na stronę plastyczną i kolorystyczną, umie połączyć pewną także miękkość i delikatność odcieni, której dawniej u niego nie spotykaliśmy.

P. Ferdynand Ruszczyc w widoku werandy wiejskiego czy podmiejskiego dworku, nazwanym „Blade słońce" wybornie odtworzył chłodne jasne oświetlenie mglisto-pogodnego dnia. Z pośród obrazów p. Włodzimierza Tetmajera „Orka" odznaczała się głębszem schwyceniem poezyi wsi naszej i poezyi pracy na roli. Obrazy p. Juliana Fałata: „Kościół w Osieku", „św. Krzyż w Żywcu", „Zamek" i dwa pejzaże zimowe, osobliwie „Śnieg nad stawami", były dowodem, że artysta nie ustaje w pełnej miłości pracy nad krajobrazem polskim, którego urocze efekty umie tak świetnie wyrażać plamami kolorystycznemi.

Przesunął się przed nami zastęp dzielnych portrecistów. Z mniej dotąd słynnych zwróciły na siebie uwagę pp. Stanisław Lentz i młody stosunkowo Alfons Karpiński, który w roku ostatnim znaczny wykazał postęp. — Na wysokie uznanie zasługuje p. Kazimierza Pochwalskiego sumiennie malowany portret hr. Ksawerego Zamoyskiego, o głowie pełnej zamaszystego staroszlacheckiego zacięcia, odtworzonej z wielką siłą prawdy i charakterystyki. — Panna Olga Boznańska cechami swej twórczości wyróżnia się od innych naszych malarzy i zbliża się najwięcej do kierunku przedstawionego przez Carrière'a i jego szkołę. Do Krakowa nadesłała bardzo dobrą grupę portretową dzieci, portrecik starszego mężczyzny, uderzający — obok zwykłych u tej cenionej artystki zalet — nieczęstą w jej utworach jasnością i żywością barw. — P. Wojciech Weiss zajął znawców znaczną liczbą studyów postaci ludzkiej, tudzież portretów, najbardziej zaś kolorystycznemi „Maskami", portretem starszej kobiety oświetlonej lampą, oraz znakomitą głową „Śpiącej kobiety". — P. Teodor Axentowicz w zbiorowym portrecie nazwanym „Rodzina", umiejętnie zastosował technikę pastelową do olbrzymiego niemal obrazu z zastępem postaci wielkości naturalnej, w którym podnieść trzeba wirtuozyę w pokonywaniu trudności kolorystycznych, w efektownem zestawianiu wartości i wydobywaniu pełnego życia wyrazu w twarzach dziecięcych.

P. Jacek Malczewski wzbogacił sztukę polską kilkoma nowymi waryantami swego własnego portretu, przedstawionego w różnych odmianach pojęcia przedmiotu, punktu widzenia i nastroju; dalej innymi portretami

tak męskimi jak kobiecymi, tudzież dwoma tryptykami „Emaus“. We wszystkich uwydatniło się mistrzowskie jego opanowanie środków, obok głębszej myśli i siły wyrazu duchowego.

Wreszcie p. Piotr **Stachiewicz** w szeregu kompozycyj ilustrujących „Legendy o świętych“ z poprawnością techniczną i wdziękiem, do którego jesteśmy u niego przyzwyczajeni, stworzył jakby cykl pieśni na nutę swojską, ludową.

Na czoło jednak produkcyi artystycznej ubiegłego roku wysunęły się w Krakowie utwory dwu malarzy. P. Vlastimil **Hofmann** zaznaczył się dodatnio już od lat kilku. Obrazami wystawionymi w r. 1909, zwłaszcza zaś „Madonną ze szpakiem“, zajął wśród młodszego pokolenia poczestne miejsce, które mu obok opanowania środków technicznych i niepospolitego odczucia plastyki, zapewnia oryginalność pomysłu i subtelne zrozumienie duszy ludzkiej. Utwory jego o głębszym zwykle nastroju, działają jak piękny poemat liryczny.

Całkiem odmienny jest rodzaj twórczości p. Józefa **Mehoffera**, na wskroś realny, pełen zdrowej siły, zrównoważony. Od lat wielu zasila ten artysta nasze i zagraniczne wystawy, przyozdabia wnętrza kościołów i budynków świeckich, tworzy witraże. Pracuje z nieznużoną płodnością i z powodzeniem w najrozmaitszych działach malarstwa. Jeden z ostatnich jego obrazów olejnych, portret kobiety w brunatnej sukni, siedzącej między dwoma lauranami, może pod względem delikatności w traktowaniu szczegółów, subtelności wyrazu i głębokości sentymentu zostawia nieco do życzenia, celuje jednak epiczną szerokością przedstawienia przedmiotu, umiejętnością układu, rysunku i zestawienia barw, dekoracyjnie działa znakomicie. Jeszcze w wyższym stopniu zaletami temi uderza wykonany w ciągu r. 1909 według pomysłu tegoż artysty wielki witraż w oknie poprzecznej nawy katedry na Wawelu, przedstawiający Chrystusa cierniem koronowanego. Skomponowany z wielkiem poczuciem kolorystycznem, tworzy on potężny akord barw szczerych, harmonijnie zestrojonych. Drga życiem i siłą, liczącą się z prawami sztuki. Od białego tła ścian, od wypłowiałych gobelinów i zwietrzałych marmurów świątyni, odbija kontrastem energicznym, lecz nie rażącym. Podnosi efekt wnętrza kościoła i stanowi wielką jego ozdobę. Słowem, pomijając jedyny mniej doskonały szczegół, nieco zbyt blade plamy bezbarwnej karnacyi twarzy Chrystusa, rąk i nóg, witraż ten należy uważać za niezwykle szczęśliwe, nawet świetne rozwiązanie trudnego zadania z zakresu dekoracyi monumentalnej.

W uznaniu tych zalet, które są jakby streszczeniem wybitnie dekoracyjnej zdolności i uwieńczeniem całej zresztą dotychczasowej działalności znakomitego profesora krakowskiej Akademii sztuk pięknych, Komitet postanowił do nagrody malarskiej im. Barczewskiego za r. 1909 przedstawić Akademii Umiej. witraż p. Mehoffera w katedrze krakowskiej: „Chrystus cierniem koronowany“.

OSTATNIA POCZTA.

= *Journal de Bruxelles* donosi, że król Albert wkrótce odwiedzi **Najj. Pana**, Cesarza Franciszka Józefa.

= Zarząd oświaty przeprowadził obecnie w porozumieniu z wszystkimi czynnikami interesowanymi uregulowanie **programu nauk dwuklasowych szkół handlowych** męskich i żeńskich. Dotychczasowy plan tych szkół pochodzi z r. 1889 i w wielu kierunkach nie odpowiada już stosunkom. W nowym planie utrzymano zasadniczy charakter dwuklasowych szkół handlowych, a do dotychczasowych przedmiotów obowiązkowych dodano naukę o stosunkach społecznych (*Bürgerkunde*). Do rzędu przedmiotów nadobowiązkowych wprowadzono naukę pisania na maszynie, gimnastykę, gry ruchowe i spiew, a pozostawiono kuratoryom szkół handlowych wolną rękę co do wyboru wolnych przedmiotów odpowiednio do stosunków miejscowych. To samo odnosi się i do nauki drugiego języka krajowego.

= Wynik wczorajszych **wyborów z kuryi miast w Bośnii i Hercegowinie** jest następujący: Wybrano 8 muzułmanów, należących do organizacyi narodowej; w jednym okręgu muzułmańskim potrzebny jest wybór ściślejszy. Wszystkich 5 mandatów serbskich uzyskała organizacya serbsko-narodowa. Z mandatów katolickich chorwacka „Zajednica“ uzyskała 4, a katol. „Udrugi“, względnie chorwacki Związek robotniczy 1 mandat.

= **Rossyjskiej Dumie** przedłożono nowy statut Uniwersytetów. Poddaje on działalność szkół wyższych we wszystkich działach kontroli kuratora okręgu naukowego. Rektora wybiera rada profesorów. Jest on odpowiedzialnym przedstawicielem Uniwersytetu. Wybór jego musi być zatwierdzony przez ministra. Kandydat niezatwierdzony przez ministra nie może być ponownie wybrany. Jeżeli wybór dwukrotnie nie uzyskał zatwierdzenia, wówczas minister sam mianuje rektora. Studenci i profesorzy utrzymywać mogą z sobą tylko stosunki naukowe. Zgromadzenia studentów podlegają ogólnym przepisom o zgromadzeniach i mają odbywać się poza Uniwersytetem. Wewnątrz Uniwersytetu studenci zgromadzają się tylko do pracy naukowej. Językiem wykładowym jest wszędzie rossyjski, tylko na Uniwersytecie w Dorpacie na wydziale teologicznym dozwolony jest język niemiecki, a na Uniwersytecie warszawskim nauka języka polskiego i literatury polskiej wykłada się po polsku. Przepisy co do przyjmowania Żydów pozostają nadal w mocy.

= Z Konstantynopola donoszą: Porta doręczyła ambasadorowi notę, w której dziękuje za stanowisko mocarstw w sprawie **przysięgi posłów kreteńskich** zaznacza jednak, że nie można dopuścić, aby żywioł mahometański był zupełnie wykluczony od czynności i służby publicznej na Krecie. Porta nie może zachowywać się biernie wobec apelu wiernej ludności kreteńskiej. Ponieważ sytuacya zagraża dalszemu istnieniu *status quo*, Porta prosi, aby mocarstwa naradziły się nad ostatecznem załatwieniem tej sprawy.

Przeszło stu deputowanych, kilku senatorów i dziennikarzy wystosowało do deputowanych mahometańskich Izby kreteńskiej depeszę z wyrazami podziwu całego świata mahometańskiego z powodu ich mężnego stanowiska, zajętego w Izbie. Dzienniki donoszą, że depesz tych urzędy telegraficzne na Krecie nie doręczyły adresatom.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 25 maja. *(Tel. pryw.)*. Grono profesorów szkoły przemysłowej żegnało wczoraj profesora Karola Stadtmüllera, który z powodu podeszłego wieku przechodzi w stan spoczynku. Wręczono mu plakietę z bronzu z jego wizerunkiem.

Wiedeń, 25 maja. Walne zgromadzenie Zakładu ubezpieczenia urzędników pryw. odbędzie się dnia 19 czerwca w Wiedniu.

Wiedeń, 25 maja. *Fremdenblatt* pisze: Jak się dowiadujemy, serbski minister spraw zagranicznych wyraził austro-węg. posłowi w Belgradzie ubolewanie rządu serbskiego z powodu artykułu pisma *Politika*, tem bardziej, że obowiązująca w Serbii ustawa prasowa nie daje rządowi możności wystąpienia przeciw podobnym, nie dającym się skwalifikować wykroczeniom. Z powodu tego oświadczenia ministra sprawę całą można uważać za załatwioną. (*Polityka* pomieściła przed kilku dniami artykuł zwrócony przeciwko Osobie Najj. Pana — *Przyp. Red.*).

Tryest, 25 maja. Przybyła tu rossyjska kanonierka „Czernomorec“ z królową grecką Olgą i W. ks. Gabryelem Konstantynowiczem na pokładzie.

Budapeszt, 25 maja. *(Węg. B. kor.)*. Hr. Stefan Tisza wygłosił wczoraj w Szarvas przed wyborcami ze stronnictwa narodowego mowę, przyjętą hucznymi oklaskami. Zaznaczył, w jak trudnych warunkach rząd objął kierownictwo sprawami państwowemi, omówił dążenia rządu, od którego kraj słusznie spodziewa się sanacyi trudnych stosunków. Następnie zajmował się sprawą Banku samodzielnego. To, że tę sprawę obecnie tak bardzo wysunięto na pierwszy plan, dowodzi, iż inne punkty programu bez wyjątku już musiano zarzucić. To samo w sobie nie jest wcale rzeczą smutną, szkoda tylko, że stronnictwo niezawisłości nie ma tyle odwagi, by otwarcie się do tego przyznać.

Budapeszt, 25 maja. Dom sierót im. Elżbiety zamknięto z powodu wybuchu tam epidemii odry. 50 dziewcząt zachorowało; pomieszczono je częścią w domach prywatnych, częścią w szpitalach.

Budapeszt, 25 maja. Dyrekcya węgierskiego akcyjnego Towarzystwa handlowego uchwaliła podwyższyć kapitał akcyjny z 25 milionów na 40 mil. kor.

Poczdam, 25 maja. Cesarz Wilhelm rano wrócił z Anglii.

Paryż, 25 maja. Wczoraj po południu wywiązały się na wydziale lekarskim podczas losowania kandydatów do egzaminu na docenturę burzliwe demonstracye. W sali egzaminacyjnej było wielu policyantów. Demonstranta, który obrzucił jajami jednego z członków komisyi egzaminacyjnej, zaaresztował oficer policyi, poczem nastała ogólna bójka między studentami a policyantami. Dopiero po pewnym czasie przywrócono spokój.

Paryż, 25 maja. Trzystu robotników kamieniołomu w Méry-sur-Oise, którzy niedawno zastrejkowali, wtargnęło wczoraj wieczorem z żonami i dziećmi na dworzec, aby nie dopuścić do odejścia pociągu naładowanego kamieniami. Gdy pociąg ruszył z miejsca, wielu z nich położyło się na szynach, niektórzy położyli tam także dzieci swe. Aby zapobiedz nieszczęściu, pociąg zatrzymano. Strejkujący wyrządzili też znaczne szkody w maszynach kamieniołomu i wozach transportowych. Przez noc pozostali z żonami i dziećmi na dworcu, leżąc pod wagonami. Powyrywali progi i zapalili je, by się ogrzać. Prefekt departamentu wysłał przeszło 100 żandarmów do Méry-sur-Oise. W razie potrzeby użyte będzie także wojsko do przywrócenia spokoju.

Nimes, 25 maja. Ośmdziesiąt rezerwistów protestując przeciw obozowaniu pod namiotem w Massilan, zabrało broń i rzeczy swe i udało się do prefektury, śpiewając marsyliankę. Przy pomocy dwu kompanii wojska uwięziono ich i sprowadzono do koszar.

Londyn, 25 maja. Urząd spraw zagranicznych otrzymał wiadomość, że w okolicy Wadai w Kongo francuskiem zamordowano badacza angielskiego nazwiskiem Boyd Aleksander.

Topolica, 25 maja. Na obiedzie galowym ks. Mikołaj wygłosił serdeczny toast z podziękowaniem dla króla i narodu włoskiego za przysłanie eskadry. Książę podniósł węzły krwi i przyjaźni, łączące go z królem i narodem włoskim.

Na toast odpowiedział wiceadmirał Orestis i wskazał również na pokrewieństwo, łączące obu panujących.

Londyn, 25 maja. Przywódca partyi robotniczej Barnes, który stał na czele deputacyi, wysłanej przez to stronnictwo do Niemiec, oświadczył, że wszędzie w Niemczech zarówno przedsiębiorcy jak robotnicy przyjmowali deputacyę nadzwyczaj serdecznie. Delegaci wszędzie otrzymali zapewnienie, że w Niemczech niema animozyi do Anglii. Myśl, aby mogło przyjść do wojny między obu krajami, wzbudza w Niemczech tylko wesołość.

Londyn, 25 maja. Jacht „Hohenzollern“ z ces. Wilhelmem na pokładzie odpłynął wczoraj.

Londyn, 25 maja. W uzupełnieniu rozporządzenia o żałobie krajowej ustalono, że pełna żałoba trwać ma do 17 czerwca, a mniejsza do 30 czerwca b. r.

Londyn, 25 maja. Król portugalski Manuel odjechał wczoraj rano. Odprowadził go na dworzec król Jerzy wraz z członkami dworu.

Chrystyania, 25 maja. Przewodniczący norweskiego komitetu Nobla, były minister spraw zagranicznych Löeland zamieścił w ostatnim numerze pisma *Dagblad* artykuł, w którym omawia oświadczenie cesarza Wilhelma złożone wobec francuskiego ministra spraw zagranicznych Pichona.

Fakt — pisze Löeland — że cesarz skorzystał ze sposobności, aby bezpośrednio i poufnie rządowi francuskiemu powiedzieć, iż obecnie należy pomyśleć o euopejskiej organizacyi pokojowej, — możemy tem łatwiej zrozumieć, iż cesarz właśnie przedtem spotkał się w Berlinio z Rooseveltem, który w obliczu komitetu Nobla w Chrystyanii wygłosił odczyt o tej samej idei. Prawdopodobnem jest przypuszczenie, że obie wybitne jednostki naszej ery w toku rozmowy spotkały się na gruncie wspólnej idei, której cesarz na swój sposób dał wyraz. Dotąd idea ta uchodziła zwyczajnie za utopię. Nowością jest fakt, że najaktualniejsi politycy naszych dni uznali tę ideę za przedmiot praktycznej dyskusyi. Mężowie stanu, którzy doprowadzą do praktycznego rozwiązania tej idei zyskają w historyi ludzkości głośniejsze imię, aniżeli wodzowie w wielkich wojnach zdobywczych.

Bukareszt, 25 maja. Dziś wieczorem wyjedzie rumuńska misya wojskowa do Odessy, celem oddania odwiedzin oficerom rossyjskim, którzy ubiegłego lata złożyli wizytę w Sinaja. Misya składa się z 3 generałów, jednego admirała, 5 pułkowników, 2 majorów, po jednym kapitanie i poruczniku.

Konstantynopol, 25 maja. Według pewnych wiadomości, Francya obecnie ma przewodnią rolę w rokowaniach co do Krety. Tureckie pisma donoszą, że minister spraw zagranicznych Rifaat otrzymał od angielskiego sekretarza stanu Greya zapewnienie, że sprawa kreteńska będzie załatwiona zgodnie z życzeniami Turcyi. Z prowincyi donoszą o nowych wiecach w sprawie Krety.

Nowy Jork, 25 maja. Telegram z Bluefields donosi: Atak, wykonany przez wojsko rządowe pod wodzą gen. Lara na pozycye powstańców pod Bluefields, został odparty. Ogień działowy trwał przez całą noc. Atak ponowiono rano.

Teheran, 25 maja. Medżilis uchwalił, aby odpowiedzialne stanowisko ministra spraw zagranicznych objął jeden z deputowanych medzilisu. Zgłoszono w medzilisie wniosek, aby wysłano 3 oficerów do Niemiec, celem nabycia 30.000 sztuk broni dla armii perskiej.

Szangaj, 25 maja. W Czangszia, podpalono kaplicę protestancką. Wielka część miasta spaliła się. Rozruchy przycierają coraz groźniejszy charakter. Wojsko okazuje się niepewne. Ruch skierowany przeciw cudzoziemcom wzmaga się. Urzędnicy wcale nie wkraczają. Sądzą, ze misye w Czangszia będą musiały opuścić miasto.

Tajemnicze morderstwo.

Warszawa, 25 maja. *(Tel. pryw.)*. Kierownik pracowni daktyloskopijnej przy wydziale śledczym Żabczyński twierdzi, że ślady palców, pozostawione przez osobę, która zapalała lampę, są identyczne ze zdjęciem fotograficznem palców hr. Ronikiera. W pracowni p. Żabczyńskiego znajdują się jeszcze inne dowody rzeczowe, których jednak podać nie można ze względu na toczące się śledztwo.

P. Chrzanowski, ojciec zamordowanego Stanisława wyznaczył za wykrycie mordercy znaczną nagrodę.

Onegdaj rozeszła się pogłoska, że hr. Ronikier otruł się w więzieniu. Pogłoska ta była bezpodstawna.

Zamach w Madrycie.

Madryt, 25 maja. Sprawca zamachu nazywa się José Coregglia Taborelli. Przybył on na pokładzie okrętu z Buenos Ayres do Barcelony. Przy rewizyi w jego mieszkaniu znaleziono różne chemikalia i dwie maszyny piekielne, podobne do bomby, która wybuchła. Taborelli w niedzielę na dworcu północnym dowiadywał się o czas przybycia różnych pociągów. Aresztowano wielu znanych anarchistów, ale dotąd nie wykryto śladu spólników zbrodni.

Madryt, 25 maja. Ciągle jeszcze są powątpiewania co do tożsamości sprawy zamachu. Rzekome nazwisko jego ma być podobno fałszywe.

Heraldo zapewnia, że jest on Włochem, inne dzienniki sądzą, że jest Hiszpanem. Stosunki jego z anarchistami w Barcelonie zdają się być niewątpliwe.

W Barcelonie uwięziono kilku anarchistów, w tem dyrektora pisma anarchistycznego *Terrete Liberta*.

Madryt, 25 maja. Nie można jeszcze było stwierdzić tożsamości sprawcy zamachu na pomnik. Przypuszczają wobec tego, że jest to cudzoziemiec. Aresztowano kilku anarchistów, podejrzanych o należenie do spisku, ale ich niebawem wypuszczono. Policya dalej śledzi, czy nie było w tem jakiego spisku.

Madryt, 25 maja. Sprawcę zamachu widywano od kilku dni w Madrycie z torbą w ręku. Jak się pokazuje, chciał on torbę tę podłożyć pod okna pałacu królewskiego. Onegdaj przybył on przed pałac i począł rozmawiać z jednym z żołnierzy, pytając się, czy król już wrócił. Następnie położył torbę z bombą. Bomba wybuchła w czasie, w którym król według zapowiedzi miał przybyć. Wiadomo jednak, że król w ostatniej chwili zmienił swe dyspozycye.

Madryt, 25 maja. Tożsamość sprawcy zamachu ustalono. Nazywa on się José Carengia Tasocelli, ma lat 27 i przybył dopiero niedawno z Barcelony. Twierdzi, że jest Katalończykiem. Zdaje się, że w ostatnim czasie bawił w Argentynie.

Madryt, 25 maja. *Imparcial* donosi, że z powodu wiadomości, otrzymanych z zagranicy, policya silnie obsadziła dworzec, na który miał przyjechać król Alfons w powrocie z pogrzebu z Londynu. Król jednak niespodzianie zmienił dyspozycye i automobilem przybył do Madrytu.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rossyi.

Warszawa, 25 maja. *(Tel. pryw.)*. *Riecz* doniosła, że w Sofii podczas zjazdu słowiańskiego odbędą się narady w sprawie rossyjsko-polskiej przy udziale Dmowskiego, Straszewicza i innych Polaków, oraz wybitnych działaczy z grup opozycyjnych rossyjskich i innych neoslawistów. Otóż *Kuryer Warszawski* zaprzecza tej wiadomości. Polacy do Sofii nie pojadą, a nie pojadą tam także neoslawiści rossyjscy. Wkrótce będą ogłoszone odpowiednie uchwały.

Carskie Siolo, 25 maja. Wczoraj odbył się w obecności cara obchód stulecia istnienia szkoły oficerskiej kawaleryi. Przybyły deputacye licznych pułków z Niemiec, Francyi, Włoch i Bułgaryi.

Petersburg, 25 maja. Rząd rossyjski postanowił dla strzeżenia interesów handlowych Rossyi w północnej Korei utworzyć tam konsulaty. Minister Izwolski przedłożył Dumie odpowiednie projekty.

Petersburg, 25 maja. *(Tel. pryw.)*. Na onegdajszem posiedzeniu Dumy przemawiał p. Zawisza i wykazywał, że rząd zmienił swoje zapatrywanie na sprawę samorządu Litwy i Rusi. Obecny projekt wymierzony przeciw Polakom, zaszkodzi sprawie rozwoju kulturalnego Litwy i Rusi, Polacy zaś pragną właśnie pracować dla dobra tego kraju.

W ogólnej rozprawie przemawiać jeszcze będą pp. Wańkowicz, Grabski i Parczewski.

Petersburg, 25 maja. *(P. Ag.)* Wobec spodziewanych na Kaukazie i w okręgu dońskim wielkich zbiorów zboża, kolej Władykaukazka chcąc zapobiedz przeszkodom w ruchu, zamówiła 2000 krytych wagonów towarowych.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25 maja 1910.

Hotel George'a.

PP. ks. S. Lubomirski z Rossyi, M Krzysztofowicz z Załucza, J. Klein z Wiednia, M. Lisowiecki z Chłopic.

Hotel Europejski.

PP. H. Linderski z Ropienki, L. Teodorowicz z Nowosielicy, J. Wysocki z Jaworowa. W. Skibniewski z Rossyi, J. Zarański z Wiednia, hr. J. De la Skala z Kołodrubek.

Hotel Francuski.

PP. R. Hackel z Wiednia, W. Smaga ze Zborowic, T. Choiński z Warszawy, G. Łabęcki z Wołynia.

Hotel Krakowski.

P. A. Lancmański z Rossyi.

Hotel Imperial.

P. A. Giżycki z Rossyi.

Hotel Stadtmüllera.

P. W. Drzewiński z Rossyi.

Hotel Victoria.

P. J. Glanz z Wiednia.

Hotel „Austria“.

P. S. Grocholski z Wołynia.

CENNIK
Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 25 maja.

(Oznaczenie przy obligach: kuponu bieżącego)

	płacą walutą kor. K	h	żądają walutą kor. K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	678	—	686	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	428	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	553	—	564	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	525	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	70	110	40
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	99	10	99	80
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	93	60	94	30
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	100	—	100	70
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	94	20	94	90
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	96	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	96	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	93	40	94	10
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	70	98	40
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101	—	101	70
Komun. Banku kr. 5 pr. (2 em.)	—	—	—	—
„ „ „ 4½ pr. (3 em.)	99	70	100	40
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	93	10	93	80
Kol. lokalne dtto 4 pr.	93	10	93	80
Pożyczka m. Krakowa	93	10	93	80
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	93	80	94	50
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	90	80	91	50
„ „ „ 4 konwen.	92	30	93	—
„ szkolna krajow. 4 pr. r. 1908	93	50	94	20
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.).	120	—	130	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	36	11	48
20 frankówka	19	10	19	20
100 rubli rossyjskich srebrnych	250	—	254	—
„ „ „ papierowych	253	80	255	50
100 marek niemieckich	117	40	117	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23 maja 1910.

Koronowa waluta.	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	94·25	94·45
styczeń-lipiec	94·25	94·45
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	98·10	98·30
kwiecień-październik	98·15	98·35
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	172·—	176·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	243·—	249·—
„ „ 1864 po 100 zł.	330·—	336·—
„ „ 1864 po 50 zł.	330·—	336·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	288·25	290·25
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	117·—	117·20
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	94·25	94·45
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	95·25	96·25
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	115·50	116·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	452·50	454·50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	117·90	113·90
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	94·70	95·70
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	94·60	95·60
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	104·50	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	95·50	96·50
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	95·35	96·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	96·20	97·20
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	97·15	98·16
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	97·90	98·90
Kol. północnej ces. Ferdynanda em, z r. 1888, 4 prc.	96·15	97·15
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	96·75	97·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	96·95	97·95
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	96·—	97·—
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	94·75	95·75
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	94·80	95·80
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	94·65	95·65
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	116·25	117·25
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	113·70	113·90
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	92·15	92·35
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	78·05	78·05
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	225·—	231·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	224·35	230·35
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	94·—	95·—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	93·10	94·10
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	103·25	104·25
Poż. kraj. Bukowiny z r, 1893 los za 200 kor. 4 pr.	93·75	94·75
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	100·25	101·25
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	93·10	94·10
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·35	98·30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	90·—	91·—
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	112·—	118·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	259.80	260·80
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	100·50	101·50
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	94·50	95·50
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	300·75	306·75
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	273·50	284·50
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	101·25	102·25
„ „ „ „ „ 4 pr.	94·—	95·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	109·75	110·50
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	99·25	99·75
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	93·75	94·75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	93·—	94·—
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	95·25	96·25
„ „ „ „ 4 pr. stare	96·50	—·—
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotna	100·—	100·75
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	99·75	100·75
Banku kr. obl. kolej. żel. 57½ l. 4 pr.	93·10	94·10
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	98·75	99·75
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	99·—	100·—
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł, nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	112·75	113·75
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·—	113·—
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	88·65	89·65
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	94·60	95·50
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. em. 1870 na 200 zł. 5 pr.	101·75	102·75
„ „ „ „ 1890 „ 4 pr.	99·75	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	30·—	34·—
Zakł. kred. dla handl, i przem. 100 zł.	539·50	549·50
Clary 40 zł. m. k.	236·—	246·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	114·—	—·—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	120·—	125·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	80·85	86·85
Palfy 40 zł. m. k.	250·—	270·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	65·50	69·50
„ „ węg. tow. 5 zł.	41·25	45·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	70·—	76·—
Salma 40 zł. m. k.	285·—	295·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	115·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	310·50	311·50
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3780·—	3800·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	662·75	663·75
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	833·25	834·25
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	686·—	690·—
Gal. banku hip. 200 zł.	680·—	684·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	428·—	—·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	500·25	501·25
„ Austro-węg. 1400 kor.	1793·—	1804·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	600·25	601·25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265·50	266·50
Zivnosteńska banka 100 zł.	257·—	259·60
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	460·—	—·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	421·—	—·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5410·—	5440·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	405·—	406·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	561·—	565·—
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	334·50	337·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1155·—	1165·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	739·—	740·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	869·—	874·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	718·75	719·75
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2615·—	2624·50
Schodnicy 500 kor.	523·—	525·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	400.—	401·50
Trifall. tow. kop. węgla 70 zł.	269·—	271·20
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	241·07½	241·32½
Paryż za 100 franków	95·32½	95·47½
Petersburg za 100 rubli 5½ pr.	254·37½	255·37½
Niemieckie banki	117·50	117·70
Włoskie banki	94·72½	94·87½
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·30	95·45
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·42
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	19·11	19·14
20-markówka	23·50	23·54
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·47½	117·67
Włoskie banknoty za 100 lir	94·62	94·82
Ruble	2·54	2·54¾

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 1128/9 (11)   (5964 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Markusa Katza w Rawie odbędzie się dnia 3 czerwca 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w Rawie licytacya realności lwh. 222 gm. Hujcze, składającej się z budynku mieszkalnego, zabudowań gospodarczych wraz z przynależytościami t. j. ze sadu i płotu dokoła budynków oraz z gruntu ornego i łąk, dalej licytacya realności objętych lwh. 1437, 1530 i 1754 tejże samej gminy, a składających się jedynie z gruntów ornych, łąk i pastwisk.

Licytacya przeprowadzoną zostanie w ten sposób, że najpierw sprzedaną zostanie realność objęta lwh. 222 gm. Hujcze, a potem w miarę niezaspokojenia wszystkich wierzycieli, reszta realności, a to: lwh. 1437, 1530 i 1754 tejże samej gminy i to w porządku wyżej podanym, a wadyum co do każdej realności osobno wynosić będzie 1/10 część wartości szacunkowej każdej pojedynczej nieruchomości.

Nieruchomość objęta lwh. 222 gm. Hujcze wystawiona na licytacyę jest oceniona na 8800 kor., zaś jej przynależności na 260 kor., łącznie na 9060 kor., nieruchomość objęta lwh. 1437 tejże gminy na 600 kor., lwh. 1530 na 350 kor., zaś lwh. 1754 na 500 kor.

Najniższa cena wynosi odnośnie do lwh. 222 gm. Hujcze 6040 kor., lwh. 1437 gm. Hujcze 400 kor., lwh. 1530 gm. Hujcze 233 kor. 34 hal., zaś lwh. 1754 gm. Hujcze 333 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie dzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego ni wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 25 kwietnia 1910.

L. cz. E. 131/10 (5)   (5859 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Feigi Gerstel handlarki w Krakowcu odbędzie się dnia 30 czerwca 1910 o godzinie 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacya realności objętej lwh. 595 księgi gruntowej gminy kat. Krakowiec wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę jest oceniona na 580 kor.

Najniższa cena wynosi 386 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krakowiec, dnia 7 maja 1910.

L. cz. E. 46/10 (5913 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Tomasza Tustanowskiego odbędzie się dnia 16 czerwca 1910 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 licytacya:

1. realności lwh. 600 gm. Staromiejszczyzna, składającej się z pb. 69, na której znajduje się dom mieszkalny z piwnicą i 3 zabudowania gospodarcze oraz z pgr. 114/1 o obszarze 4 a. 21 m^2,

2. realności lwh. 855, składającej się z pgr. 1147/3 o obszarze 60 a. 68 m^2 i 1/2 lwh. 1212, składającej się z pgr. 327/130 o obszarze 4 a. 50 m^2.

Nieruchomości wystawione na licytację, są ocenione, a to: realność lwh. 600 na 2900 kor., realność lwh. 855 na 1000 kor., 1/2 realności 1212 na 150 kor.

Najniższa cena wynosi: do realności lwh. 600, 1933 kor. 32 hal., do realności lwh. 855, 666 kor. 66 hal., 1/2 realności lwh. 1212, 100 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Podwołoczyska, dnia 25 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1317/8 (29) (5858 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Maryi Zofii 2 im. Romer we Lwowie zastąpionej przez adwokata dr. Mieczysława Szeligę we Lwowie odbędzie się dnia 27 czerwca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 licytacya realności lwh. 685 księgi gruntowej gminy Nahaczów i lwh. 83 księgi gruntowej gminy kat. Boża wola Herscha Birnbacka w jednej połowie a Schabsy Nussbauma przedtem Chaima Mardera w drugiej połowie własnych wraz z przynależnościami, składającemi się ze stodoły, stajni, oparkanienia, drzew owocowych, lip i drzewostanu.

Nieruchomość lwh. 685 wystawiona na licytację, jest oceniona na 10.120 kor., zaś lwh. 83 na 7970 kor., przynależności zaś na 1350 kor.

Gdy zaś wedle wyniku oszacowania obie powyższe realności stanowią jedność gospodarczą, przeto obie razem łącznie sprzedane będą.

Najniższa cena wynosi 12.960 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie zatwierdza się i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Krakowiec, dnia 27 kwietnia 1910.

L. cz. E. 1379/9 (9) (5964 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 10 czerwca 1910 o godzinie 10 rano w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 odbędzie się licytacya realności lwh. 581 gm. Skałat.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 6775 kor.

Najniższa cena wynosi 3387 kor. 50 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Skałat, dnia 30 kwietnia 1910.

L. cz. E. 122/9 (9) (5942 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie c. k. Prokuratoryi skarbu imieniem c. k. Skarbu Państwa, odbędzie się dnia 16 czerwca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 28 w Krakowie licytacya majętności Bucze lwh. 236 tut. księgi tabularnej objętej w gminie kat. Mokrzyska w powiecie sądowym Brzeskim położonej z przynależnościami.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację, jest oceniona na 1676 kor. 34 hal mianowicie wartość gruntu 1176 kor. 34 hal. a wartość budynków 500 kor.

Najniższa cena wynosi 1117 kor. 56 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.) może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 27.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII

Kraków, dnia 14 kwietnia 1910.

L. cz. E. 175/9 (16) (5950 2—2)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Aleksandra Seeligera, zastąpionego przez adwokata dr. Süsskinda w Krakowie, odbędzie się dnia 21 czerwca 1910 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 21 licytacya majętności: 1. Zwiernik górny i dolny, 2. Zwiernik sors Dąbrowszczyzna czyli Krasuczyzna, 3. Budyń lwh. 170, 171 i 172 ks. tab. Tarnów objętych wraz z przynależnościami, składającemi się z budynków, inwentarza żywego i martwego oraz budynków gorzelni.

Nieruchomości powyższe zbiorowo wystawione na licytację są ocenione łącznie na 557.378 kor., przynależności zaś na 18.769 koron.

Najniższa cena wynosi 384.098 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta, wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 16.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 10 maja 1910.

(5996 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie,
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6, — w soboty po południu od 3 do 8.

Licytacye:

Poniedziałek 30 maja 1910 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, wyroby koszykarskie, konfekcya męska i maszyna do pisania.

Wtorek 21 maja 1910 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, dywany, obrazy i srebro, kapelusze, fortepian, i złoto.

Środa 1 czerwca 1910 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, fortepian i pianino.

Czwartek 2 czerwca 1910 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, fortepian i kasa.

Piątek 3 czerwca 1910 od 10 do 12 godziny przed południem: meble, fortepian i kasa.

Sobota 4 czerwca 1910 od godziny 4 do 8 po południu: tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 22 maja 1910.

L. cz. E. VII 1339/9 (6) (5901)

Edykt licytacyjny.

Dnia 28 czerwca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4 w Tarnowie odbędzie się licytacya realności lwh. 76 gm. Jastrząbka nowa.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 869 kor. 38 hal.

Najniższa cena wynosi 579 kor. 58 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 2.

Takie prawa, wobec których niniejsza relicytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do Sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samych nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.

Tarnów, dnia 27 kwietnia 1910.

L. cz. E. 438/10 (5) (5910)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Nissena Schlangera odbędzie się dnia 4 lipca 1910 o godzinie 10 przed południem w sądzie biuro Nr. 19 licytacya 27/128 części realności lwh. 377 gm. Jezowe.

27/128 części nieruchomości wystawionej na licytację oceniona jest na 196 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 131 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Nisko, dnia 17 maja 1910.

L. cz. E. 490/10 (5) (5867)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izaaka Dorfa z Biskupic odbędzie się dnia 6 lipca 1910 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12 licytacya realności lwh. 195 i 197 gminy Biskupice objętych dłużników własnych.

Nieruchomości te wystawione na licytację, są ocenione na 1900 kor., a to realność lwh. 195 na 700 kor., a realność lwh. 197 na 1200 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności lwh. 195 kwotę 466 kor. 67 hal., a co do realności lwh. 197 kwotę 800 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości, które się po uzupełnieniu zatwierdza dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceniania i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 12.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Radłów, dnia 3 maja 1910.

L. cz. E. 462/10 (5865)

Edykt.

Na żądanie Seidy Salpetra odbędzie się dnia 13 lipca 1910 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6 licytacya 2/8 części realności lwh. 467 kg. Słoboda rungurska objętej, Fedora i Anny Tartaczuków własnych.

Nieruchomość wystawiona na licytację, jest oceniona na 286 kor. 96 hal.

Najniższa cena wynosi 191 kor. 31 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Peczeniżyn, dnia 12 maja 1910.

Konkursa.

L. 49.253 (5464 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego wsparcia dożywotniego z fundacyi ś. p. dr. Tytusa Przesmyckiego w rocznej kwocie 600 kor. ogłasza się niniejszem konkurs.

Wsparcie to przeznaczone jest dla jednego z takich starców i kalek narodowości polskiej, którzy w służbie sprawie narodowej polskiej poświęcali życie i mienie, w jakikolwiek sposób służyli sprawie narodowej i na starość bez przytułku zostają.

Wydział krajowy może zamiast wypłacania takiego wsparcia gotówką do rąk osoby uprawnionej zapewnić jej utrzymanie w przytułku dla takich osób założonem wypłacając wsparcie do rąk zarządu przytuliska.

Podanie należy wnosić do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 30 czerwca b. r. i załączyć metrykę chrztu i świadectwo ubóstwa, tudzież dowody wykazujące powyżej podane warunki.

Wszystkie pisma polskie uprasza się o bezpłatne zamieszczenie niniejszego ogłoszenia.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 9 maja 1910.

Piotrowski.

L. Prez. 7731 (5923 2—3)

Konkurs.

Na posadę sędziego powiatowego przy sądzie krajowym w Krakowie rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 12 czerwca 1910.

Podania o powyższą, lub przy innym sądzie opróżnić się mogącą posadę sędziego powiatowego wnosić należy do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, dnia 20 maja 1910.

ad Zl. 1488 I. (1) (5997)

Konkursausschreibung

von Posten, für welche ausgediente Unteroffiziere im Sinne des Gesetzes vom 19 April 1872 (R. G. Bl. Nr. 60), auf Grund des gesetzlichen Zertifikates anspruchsberechtigt sind.

Im II. Halbjahre 1910 werden voraussichtlich nachstehende Dienstposten zur Bezetzung gelangen:

Bezeichnung der zu besetzenden Stellen	Behörde bei welcher die Stelle in Erledigung gekommen	Mit diesem Posten verbundene Bezüge: Gehalt K	Gehalt h	Quartiergeld	Emolumente	Erforderliche Kenntnisse und sonstige Bedingungen zu deren Erlangung	Ob für den betreffenden Posten erforderlich ist: eine Probepraxis und von welcher Dauer	die Ablegung einer Prüfung	Behörde, wo die Kompetenzgesuche einzubringen sind	Bewerbungstermine	Anmerkung
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
19 Stationsmeisterstellen	K. K. Staatsbahndirektion Lemberg	1200	—	Naturalwohnung oder das systemisierte Quartiergeld	Dienstkleider in Natura	Kenntnis der deutschen, sowie der Landessprachen	Zweijährige Verwendung im Stationsmeisterdienste als Aushilfsunterbeamte	3 Prüfungen im eingeschränkten Umfange u. zw.: 1. Prüfung für den Signal und Telegrafendienst, 2. für den Verkehrsdienst, 3. für den Kommerziellendienst ferner, 3. Unterbeamtenprüfung und 5. Prüfung aus den Vorschriften für den Eisenbahnkriegsverkehr	K. k. Staatsbahndirektion in Lemberg	. bis 23 Juni 1910.	Die im Militärverbande zugebrachte Dienstzeit, wird in die Eisenbahndienstzeit bei unmittelbarem Übertritte gegen nachträgliche Leistung der statutenmässigen Einzahlungen in den Pensions (Provisions) fond für die seinerzeitige Pensions (Provisions) Bemessung angerechnet. Die Kompetenzgesuche müssen mit den gesetzlichen Zertifikaten, mit einem ärztlichen Zeugnisse über die vollkommene körperliche Rüstigkeit des Petenten, mit dem Nachweise über die erforderliche fachliche Ausbildung und die abgeleistete Probepraxis sowie mit einem Zeugnisse über die mit Erfolg bestandene vorgeschriebene Fachprüfung belegt sein.
3 Signalmeisterposten		1400	—			Fachliche Ausbildung und längere Verwendung in einer Werkstätte für Eisenbahnsicherungs Telegraphen und Telephoneneinrichtungen, sowie Nachweis selbständig durchgeführter Montierungen von Sicherungs Telegraphen und Telephonanlagen. Kenntnis der deutschen sowie der Laudessprachen	$1\frac{1}{2}$ jährige Verwendung in einer Signalwerkstätte oder im Streckendienste hievon 1 jährige Verwendung im Signalmeisterdienste als Aushilfsunterbeamte	für Signalmeister			
1. Dolmetschstelle für russische Sprache		1200	—			Nachweis der erforderlichen besonderen Sprachkenntnisse (deutsch, polnische und russische Sprache)	6 monatliche Verwendung als Aushilfs Dolmetsch	für Dolmetsche			
1 Wagenaufseherstelle		1000	—			Nachweis des erlernten Schlosserhandwerkes, sowie Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	6 monatliche Verwendung als Wagenschmierer und Aushilfswagenwärter im Taglohne	für Wagenaufseher (früher für Wagenwärter)			
10 Stationsaufseherstellen		900	—			Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	Einjährige Verwendung im Taglohne hievon mindestens 6 monate als Aushilfsstationsaufseher	für Stationsaufseher für den Telegraphendienst			
137 Lokomotivführeranwärterstellen		1000	—			Nachweis der Erlernung des Schlosserhandwerkes Vorlage des Zeugnisses über die nach der Handelsministerialverordnung vom 15 Juli 1891 R. G. Bl. Nr. 108 abgelegte Lokomotivführer und Kesselwärterprüfung. Kenntnis der deutschen und Landessprachen	1 jährige Verwendung als Maschinenschlosser oder Monteur in einer eigenem Werkstätte (eventuel als Werkmann) oder in einer fremden Werkstätte, sodann 1 Jährige Verwendung als Ausb. Heizer	für Lokomotivführeranwärter			
3 Magazinsaufseherstellen (für den Transportsdienst)		1000	—			Kenntnis der deutschen und Landessprache	1 jährige Verwendung als Aushilfsmagazinsaufscher	für Magazinsaufseher im Transportsdienste			
3 Brückenschlosserstellen		1000	—			Nachweis des erlernten Schlosserhandwerkes und womöglich der Ausbildung und Beschäftigung als Arbeiter in einer Brückenbau anstalt Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	1 jährige Verwendung im Brückenschlosserdienste im Taglohne hievon 1 Jahr als Aushilfsdiener	für Brückenschlosser			
6 Oberheizerstellen		1000	—			Vorlage des Zeugnisses über die nach der Handelsministerialverordnung v. 15 Juli 1891 R. G. Bl. Nr. 108, abgelegte Kesselwärterprüfung. Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	2 Jährige Verwendung im Lokomotivheizerdienste, sodann einjährige Verwendung im Oberheizerdienste als Aushilfsdiener	für Oberheizer			
2 Pumpenwärterstellen		1000	—			Nachweis des erlernten Schlosser-Schmied oder Eisendreher Handwerkes Vorlage des Zeugnisses über die nach der Handelsministerialverordnung v. 17 Juli 1891 R. G. Bl. Nr. 108 abgelegte Prüfungen über Wartung und von Dampfkesseln und stationären Dampfmaschinen. Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	1 jährige Verwendung als Werkmann bezw. Lokomotivheizer	für Pumpenwärter			
37 Güterzugskondukteurstellen		900	—			Kenntnis der deutschen und der Landessprachen	6 monatliche Verwendung im Taglohne hievon mindestens 3 Monate als Aush Kondukteur	für Güterzugskondukteure			
18 Verschieberstellen		900	—			dtto	2 jährige Verwendung im Taglohne, hievon mindestens 1 Jahr als Aushilfsverschrieber	für Verschrieber			

Bezeichnung der zu besetzenden Stellen	Behörde bei welcher die Stelle in Erledigung gekommen	Mit diesem Posten verbundene Bezüge: Gehalt K	h	Quartiergeld	Emolumente	Erforderliche Kenntnisse und sonstige Bedingungen zu deren Erlangung	Ob für den betreffenden Posten erforderlich ist: eine Probepraxis und von welcher Dauer	die Ablegung einer Prüfung	Behörde, wo die Kompetenzgesuche einzubringen sind	Bewerbungstermine	Anmerkung
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
45 Werkmännerstellen	K. k. Staatsbahndirektion in Lemberg	900	—	Naturalwohnung oder das systemisierte Quartiergeld	Dienstkleider in Natura	Nachweiss der Erlernung des seiner speziellen Fachrichtung entsprechenden Handwerkes oder Verwendung bei einer Arbeitsmaschine. Kenntnis der deutschen sowie der Landessprachen	2 jährige Verwendung als Professionist bezw. bei einer Arbeitsmaschine im Taglohne in einer Werkstätte oder in einem Heizhause	für Werkmänner	K. k. Staatsbahndirektion in Lemberg	bis 23 Juni 1910	Die im Militärverbande zugebrachte Dienstzeit, wird in die Eisenbahndienstzeit bei unmittelbarem Übertritte gegen nachträgliche Leistung der statutenmässigen Einzahlungen in den Pensions (Provisions)fond für die seinerzeitige Pensions (Provisions) Bemessung angerechnet. Die Kompetenzgesuche müssen mit den gesetzlichen Zertifikaten, mit einem ärztlichen Zeugnisse über die vollkommene körperliche Rüstigkeit des Petenten, mit dem Nachweise über die erforderliche fachliche Ausbildung und die abgeleistete Probepraxis sowie mit einem Zeugnisse über die mit Erfolg bestandene vorgeschriebene Fachprüfung belegt sein.
6 Bahnrichterstellen		900	—			Kenntnis der deutschen sowie der Landessprachen	je einjährige Verwendung als Oberbauarbeiter und Aush. Bahnrichter im Taglohne	für Bahnrichter			
13 Kanzleidienerstellen		900	—			dtto	zweijährige Verwendung im Taglohne hievon mindestens 3 Monate im Kanzleidienerdienste als Aushilfsdiener	für Kanzleidiener			
4 Stabilkesselheizerstellen		900	—			Vorlage des Zeugnisses über die nach der Handelsministerialverordnung vom 15 Juli 1891 R. G. Bl. Nr. 108 abgelegte Kesselwärterprüfung	1 jährige Verwendung als Werkmann bezw. Lokomotivheizer	für Stabilkesselheizer			
2 Ladescheinschreiberstellen		900	—			Kenntnis der deutschen sowie der Landessprachen	2 jährige Verwendung im Taglohne, hievon mindestens 3 Monate als Aushilfs Ladeschein-Schreiber	für Ladeschein-Schreiber			
3 Stationsdienerstellen		900	—			dtto	1 jährige Verwendung im Taglohne, hievon mindestens 3 Monate als Aushilfs Stationsdiener	für Stationsdiener			
1 Wagenputzerstelle		900	—				1 jährige Verwendung als Professionist in einer Einsenbahnwerkstätte und 1 jährige Verwendung als Aushilfs Wagenputzer	für Wagenputzer			
5 Wagenschreiberstellen		900	—			Kenntnis der deutschen sowie der Landessprachen	2 jährige Verwendung im Taglohne hievon mindestens 3 Monate als Aushilfs Wagenschreiber	für Wagenschreiber			
5 Werkgehilfenstellen		900	—				2 jährige Verwendung im Taglohne in einer Werkstätte oder einem Heizhause	für Werkgehilfen			
26 Wächterstellen		900	—				je dreimonatliche Beschäftigung als Oberbauarbeiter und als Aushilfs-Wächter im Taglohne	für Wächter			

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

Konkurs

na posady, o które mogą się ubiegać wysłużeni podoficerowie na podstawie prawnie przepisanego certyfikatu w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. l. 60)

W II. półroczu 1910 r. zostaną nadane następujące posady:

Określenie wolnych posad	Okręg dyrekcyjny w którym posady zostaną nadane	Pobory połączone z temi posadami: Płaca roczna K	h	Dodatek na mieszkanie	Emolumenta	Warunki osiągnięcia obok wymienionej posady	Czy wymaga się nadto: praktyki i jak długiej	złożenia egzaminu	Gdzie należy wnosić podania konkursowe	Termin wnoszenia podań	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
19 posad stacyomistrzów	C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie	1200	—	Pomieszkanie w naturze lub dodatek na mieszkanie	Ubranie służbowe w naturze	znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	dwuletnia praktyka w służbie stacyomistrzów jako pomocniczy podurzędnik	3 egzamina w ograniczonym zakresie: 1. egzaminu dla służby telegraficznej i sygnałowej 2. egzaminu ruchu 3. egzamin komercyalny nadto egzamin podurzędniczy oraz 4. egzamin z przepisów dla ruchu kolejowego na wypadek wojny	Do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie	do dnia 23 czerwca 1910	Czas służby wojskowej wlicza się przy bezpośrednim przejściu z wojska do czasu służby przy kolei za dodatkowem uiszczeniem wkładek statutem przepisanych do funduszu pensyjnego lub prowizyjnego. Do podań konkursowych należy dołączyć certyfikat, świadectwo lekarskie, poświadczające zupełną zdolność fizyczną petenta do objęcia odnośnej posady, wreszcie poświadczenie wymaganego wykształcenia fachowego, względnie odbytej praktyki i złożenia przepisanych egzaminów.
3 posady sygnałomistrzów		1400	—			dowód fachowego wykształcenia oraz dłuższej praktyki w zakładzie dla budowy telegrafów i telefonów i urządzeń bezpieczeństwa, oraz dowód przeprowadzenia samoistnie montowań urządzeń zabezpieczających ruch kolejowy, urządzeń telegraficznych i telefonicznych, wreszcie znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	$1^1/_2$ roczna praktyka w warsztatach sygnałowych lub w służbie na przestrzeni z tegoroczną praktyką jako pomocniczy sygnałomistrz	dla sygnałomistrzów			
1 posada tłumacza języka rosyjskiego		1200	—			dowód dokładnej znajomości języka niemieckiego, polskiego i rossyjskiego	6 miesięczna praktyka jako pomocniczy tłumacz	dla tłómaczów			

Określenie wolnych posad	Okręg dyrekcyjny w którym posady zostaną nadane	Pobory połączone z temi posadami				Warunki osiągnięcia obok wymienionej posady	Czy wymaga się nadto		Gdzie należy wnosić podania konkursowe	Termin wnoszenia odań	Uwaga
		Płaca roczna		Dodatek na mieszkanie	Emolumenta		praktyki i jak długiej	złożenia egzaminu			
		K	h								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1 posada nadzorcy wozów	C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie	1000	—	Pomieszkanie w naturze lub dodatek na mieszkanie	Ubrania służbowe w naturze	dowód znajomości rzemiosła ślusarskiego, oraz znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	6 miesięczna praktyka przy smarowaniu wozów i jako pomocniczy nadzorca wozów za dziennem wynagrodzeniem	dla nadzorców wozów	Do c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie	do dnia 23 czerwca 1910	Czas służby wojskowej wlicza się przy bezpośrednim przejściu z wojska do czasu służby przy kolei za dodatkowem uiszczeniem wkładek statutem przepisanych do funduszu pensyjnego lub prowizyjnego. Do podań konkursowych należy dołączyć certyfikat, świadectwo lekarskie, poświadczające zupełną zdolność fizyczną petenta do objęcia odnośnej posady, wreszcie poświadczenie wymaganego wykształcenia fachowego, względnie odbytej praktyki i złożenia przepisanych egzaminów.
10 posad dozorców stacyi		900	—			znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka za dziennem wynagrodzeniem z czego najmniej 6 miesięcy jako pomocniczy dozorca stacyi	dla dozorców stacyi			
137 posad zastępców maszynistów		1000	—			dowód znajomości ślusarstwa, oraz przedłożenia świadectwa egzaminu na maszynistów i dozorców kotłów w myśl rozp. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca 1891 Dz. p. p. l. 108, znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka jako ślusarz maszynowy lub monter w warsztacie kolejowym (względnie jako podmajstrzy) lub jakim innym warsztacie, następnie roczna praktyka jako pomocniczy palacz	dla zastępców maszynistów			
3 posady magazynierów w magazynach transportowych		1000	—			znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka jako pomocniczy magazynier	dla magazynierów w magazynach transportowych			
3 posady ślusarzy mostowych		1000	—			znajomość ślusarstwa i w miarę możności praktyka w zakładzie budowy mostów, znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	dwuletnia praktyka jako ślusarz mostowniczy za dziennem wynagrodzeniem w czem rok jako pomocniczy sługa	dla ślusarzy mostowych			
6 posad starszych palaczy		1000	—			Przedłożenie świadectwa egzaminu dla dozorców kotłów parowych w myśl rozp. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca 1891 Dz. u. p. l. 108, znajomość języka niemieckiego i języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka jako palacz maszynowy, następnie roczna praktyka w służbie starszego palacza jako pomocniczy sługa	dla starszych palaczy			
2 posady dozorców pomp		1000	—			Znajomość rzemiosła ślusarskiego, kowalskiego lub tokarstwa żelaza, świadectwo egzaminu dla nadzorców kotłów i maszyn parowych w myśl rozp. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca 1891 Dz. u. p. l. 108, znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka jako podmajstrzy, względnie jako palacz maszynowy	dla dozorców pomp			
37 posad konduktorów przy pociągach towarowych		900	—			znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	sześciomiesięczna praktyka, z czego najmniej trzy miesiące jako pomocniczy konduktor	dla konduktorów			
18 posad przesuwaczy wozów		900	—			dtto	2-letnia praktyka, z czego najmniej 1 rok jako pomocniczy przesuwacz wozów	dla przesuwaczy wozów			
45 posad podmajstrzych		900	—			dowód znajomości jakiegoś rzemiosła oraz znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	dwuletnia praktyka jako profesyonista, względnie przy maszynie w warsztacie lub ogrzewalni za dziennem wynagrodzeniem	dla podmajstrzych			
6 posad torowych		900	—			znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	roczna praktyka jako robotnik sekcyjny i roczna praktyka jako pomocniczy torowy za dziennem wynagrodzeniem	dla torowych			
13 posad woźnych		900	—			dtto	dwuletnia praktyka za dziennem wynagrodzeniem z czego najmniej 3 miesiące jako pomocniczy woźny	dla woźnych			
4 posady palaczy przy stałych kotłach parowych		900	—			świadectwo egzaminu dla dozorców kotłów parowych w myśl rozp. Ministerstwa handlu z dnia 15 lipca 1891 Dz. u. p. l. 108	roczna praktyka jako podmajstrzy, względnie palacz maszynowy	dla palaczy przy stałych kotłach parowych			
2 posady spisujących cedułY przewozowe		900	—			znajomość języka niemieckiego i języków krajowych	dwuletnia praktyka za dziennem wynagrodzeniem z czego co najmniej 3 miesiące jako pomocniczy spisywacz ceduł przewozowych	dla spisywaczy ceduł przewozowych			
3 posady sług stacyjnych		900	—			dtto	roczna praktyka za dziennem wynagrodzeniem, z czego co najmniej 3 miesiące jako pomocniczy sługa stacyjny	dla sług stacyjnych			
1 posada sługi czyszczącego wozy		900	—			dtto	roczna praktyka rzemieślnicza w warsztacie kolejowym i roczna praktyka jako pomocniczy sługa przy czyszczeniu wozów	dla sług czyszczących wozy			
5 posad spisujących wozy		900	—				dwuletnia praktyka za dziennem wynagrodzeniem z czego co najmniej 3 miesiące jako pomocniczy spisywacz wozów	dla spisujących wozy			
5 posad pomocników warsztatowych		900	—				dwuletnia praktyka za dziennem wynagrodzeniem w warsztacie, lub ogrzewalni	dla pomocników warsztatowych			
26 posad budników		900	—				trzymiesięczna praktyka jako robotnik sekcyjny i trzymiesięczne zajęcie jako pomocniczy budnik	dla budników			

L. 26.480 (5562 3—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę nauczyciela przedmiotów mechaniczno-technicznych w IX. klasie rangi w c. k. szkole ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu.

Do tej posady przywiązane są pobory, unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. p. p. Nr. 175 i z 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kandydaci, ubiegający się o tę posadę, mają wnieść podania, wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej bezpośrednio do Dyrekcyi c. k. szkoły ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu najpóźniej do dnia 25 czerwca 1910. W podaniu należy udowodnić, że kandydat ukończył wydział budowy maszyn w jednej ze szkół Politechnicznych z obydwoma egzaminami rządowymi i że posiada odpowiednią praktykę w technologii drzewa i metali, tudzież w odlewnictwie.

C. k. Rada szkolna krajowa.

Lwów, dnia 10 maja 1910.

W zastępstwie:
Okęcki, w. r.

L. Prez. 13.103 (5885 2—2)

Konkurs.

Odnośnie do ogłoszonego w Nr. 115 „Gazety Lwowskiej“ konkursu oznajmia się, że konkurs na posadę kontrolora domu więziennego w Samborze z dniem 31 maja 1910 upływa.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 20 maja 1910.

L. Prez. 7730 (5922 2—3)

Konkurs.

Na posady radców sądu krajowego i naczelników sądu powiatowego, ewentualnie na posady sędziów powiatowych i naczelników sądu 1) w Niepołomicach i 2) w Żabnie rozpisuje się konkurs z terminem do 12 czerwca 1910.

Podania o powyższe, lub przy innym sądzie powiatowym opróżnić się mogące posady wnosić należy w przepisanej drodze służbowej ad 1) do Prezydyum Sądu krajowego w Krakowie, ad 2) do Prezydyum Sądu obwodowego w Tarnowie.

Prezydyum sądu wyższego.

Kraków, dnia 20 maja 1910.

L. 62.799/II. (6000 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Glinnej z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem 378 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 6 czerwca b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 20 maja 1910.

L. Prez. 13.321/10 (5975)

Konkurs.

Posada praktykanta przy urzędzie cywilno depozytowym we Lwowie jest do obsadzenia.

Ubiegający się o tę posadę wniosą swoje należycie udokumentowane podania najdalej do 15 czerwca 1910 do Prezydyum c. k. Sądu krajowego we Lwowie.

Prezydyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 22 maja 1910.

L. 3033 (5920 1—3)

Konkurs.

Wydział powiatowy brzeski rozpisuje konkurs na posadę lekarza okręgowego w Czchowie z płacą roczną 1.200 kor., ryczałtem na objazdy służbowe w kwocie 800 kor. rocznie i dodatkiem z funduszu gminy Czchów w kwocie 800 kor. rocznie.

Posada powyższa połączona jest z prawem do emerytury, a to w granicach postanowień uchwalonej przez Wysoki Sejm dnia 4 listopada 1908 ustawy, normującej pobory emerytalne lekarzy okręgowych, tudzież zaopatrzenia wdów i sierót po nich pozostałych.

Okręg sanitarny obejmuje gminy i obszary dworskie: Czchów, Będzieszyna, Wytrzyszczka, Wojakowa, Dobrociesz, Kąty, Iwkowa, Porąbka iwkowska, Połom mały, Tymowa, Tworkowa, Lewniowa, Złota, Biskupice melsztyńskie, Jurków, Niedzwiedza, Drużków pusty i Piaski Drużków.

Kompetenci na tę posadę muszą posiadać warunki określone ustawą z dnia 2 lutego 1891 Dz. u. kr. Nr. 17 i z dnia 5 października 1906 Dz. u. kr. Nr. 148.

Ze względu na wypłacany przez gminę Czchów dodatek do pensyi w kwocie 800 kor., jest lekarz okręgowy obowiązany wykonywać oprócz oględzin zwierząt na rzeź przeznaczonych i mięsa w rzeźni gminnej, również nadzór weterynaryjny w czasie co trzy tygodnie odbywających się jarmarków w Czchowie.

Udokumentowane podania o tę posadę należy wnosić do Wydziału powiatowego w Brzesku, w terminie do końca czerwca 1910.

Brzesko, dnia 13 maja 1910.

Prezes Rady powiatowej:
Jan Götz.

Sekretarz Wydziału Rady powiatowej:
Dr. Bałtaziński.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 40/10 (3) (5977)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 20 czasopisma „Prawo ludu“ z dnia 20 maja 1910 artykuł pod tytułem: „Pocoście podpisywali“ (str. 5 łam 1 i 2), zawiera w ustępie rozpoczynającym się od wyrazów: „Darujcie nasze wyrażenie“ do końca znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu, względnie jego inkryminowanego ustępu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 20 maja 1910.

L. cz. Pr. III. 41/10 (3) (5976)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa że zamieszczony w Nr. 21 czasopisma „Obrona ludu“ z dnia 22 maja 1910 artykuł pod tytułem: „To ci panie hojność nie lada“ (str. 6 łam 2), zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 302 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 22 maja 1910.

Ч. сп. Pr. 71/10 (2) (5998)

Оголошене!

В Імени Єго Величества Цісаря!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§ 489 і 493 зак. кар. і § 37 зак. прас., що зміст артикулів уміщених в числі 19 часописи „Голос Народа“ з дня 19 мая (6) 1910 під написею: „Великий день“ в уступі від „день той“ до кінця, 2. „Нас страшно спольщають“ від „після того“ до „прихожань“ і 3. „Убийство паньским посіпакою мужика за 20 крайцарів“ від „Вот тобі“ до „отліса“ містить в собі знамена провини з §§ 300, 302 і 491 зак. кар. і арт. V. зак. з 17 грудня 1862 Дпд. П. 8 з р. 1863 і прото усправедливлена есть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи в дни 20 мая 1910.

В наслідок того рішеня зборонене есть дальше ширене тих артикулів а забраний наклад мае бути знищений.

Львів, дня 21 мая 1910.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Nc. I. 215/10 (2) (5916 3—3)

Edykt.

W sprawie Ekspozytury Dyrekcyi budowy dróg wodnych w Krakowie o oznaczenie wynagrodzenia za wywłaszczone grunta w Skawinie położone, wyznaczono audyencyę celem zbadania i ustalenia okoliczności mających wpływ na wysokość odszkodowania zapłacić się mającego przez Skarb Państwa za grunta pod budowę drogi wodnej Kanał Odra Wisła wywłaszczone na miejscu w dniu 31 maja 1910 o godzinie 10.30 przed południem.

Znawcami ustanowiono Józefa Cieślewicza, Władysława Rippera i Jana Wykowskiego.

Dla wszystkich osób, którym z jakiegokolwiekbądź powodu nie można doręczyć uchwały odnośnej, ustanawia się kuratorem ad actum p. Czesława Czapkiewicza sekretarza magistratu w Skawinie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Skawina, dnia 17 maja 1910.

L. cz. E. 862/9 (18) (5257 3—3)

Edykt.

W sprawie egzekucyjnej Firmy Langer et Wolf w Wiedniu przeciw Józefowi Nerowi i tow. dla niewiadomego z miejsca pobytu Juliana Gromady kuratora ad actum w osobie adw. dr. Segala i zarządza się doręczenie do jego rąk edyktu licytacyjnego z dnia 11 kwietnia 1910.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 2 maja 1910.

(5710 3—3)

Ogłoszenie.

Adwokat dr. Chaim Wolf Pudles zgłosił zamiar przesiedlenia się z Tarnopola do Medenic. Adwokat Władysław Kawecki w Kołomyi zmarł dnia 1 maja 1910, a substytutem jego ustanowiono adwokata dr. Simche Wieselberga w Kołomyi.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 14 maja 1910.

L. cz. Nc. I. 217/10 (2) (5915 3—3)

Edykt.

W sprawie Ekspozytury c. k. Dyrekcyi budowy dróg wodnych o oznaczenie odszkodowania za wywłaszczone grunta w gminie Samborek, wyznaczono audyencyę celem zbadania okoliczności mających wpływ na wysokość odszkodowania, które się zapłacić za wywłaszczone grunta pod budowę drogi wodnej Kanał Odra-Wisła, na miejscu w Samboru na dzień 30 maja 1910 o godzinie 10·30 przed południem.

Dla nieobjętych mas spadkowych ś. p. Reginy Chachlowskiej Nd. 14 i ś. p. Józefa Prochownika Nd. 47 ustanawia się kuratorem ad actum Jana Pyzika, naczelnika gminy w Samborku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Skawina, dnia 17 maja 1910.

L. cz. E. 461/10 (4) (5990)

Edykt.

Mikołajowi Bułka synowi Andrzeja i Hanuśce Bułka z Hrehorowa w egzekucyjnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem tutejszym przeciw nim o 968 kor. zpn., ma być doręczoną uchwała z dnia 9 marca 1910 liczba czyn. E. 461/10 (2), którą dozwolono licytacyi ich realności w Hrehorowie położonych i dalsze uchwały egzekucyjne.

Ponieważ niewiadomo gdzie Mikołaj Bułka i Hanuśka Bułka przebywają, ustanawia się w celu strzeżenia ich praw kuratora w osobie pana adwokata dr. Katza w Rohatynie.

Kurator zastępywać ich będzie w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Rohatyn, dnia 20 kwietnia 1910.

L. 34 A. O. (5974)

Obwieszczenie.

Celem przeprowadzenia podziału wspólnych gruntów w gminie Bieńkówka powiatu myślenickiego, ustanowiła c. k. krajowa komisya agrarna po myśli § 57 ustawy z dnia 9 grudnia 1899 Nr. 20 Dz. u. kr. ex 1900 miejscowym komisarzem agrarnym c. k. sekretarza Namiestnictwa Ludwika Caspary'ego z siedzibą urzędową we Lwowie, poruczając mu przeprowadzenie postępowania działowo-regulacyjnego przy współudziale przydzielonego mu technicznego oddziału agrarnego.

Działalność tego komisarza agrarnego rozpoczyna się natychmiast.

Od tego dnia począwszy nabywają mocy obowiązującej postanowienia ustawy z dnia 9 grudnia 1899 Dz. u. kr. Nr. 20 ex 1900 co do właściwości władz, następnie co do pośrednio i bezpośrednio interesowanych, jakoteż co do złożyć się mających przez nich deklaracyj, lub zawrzeć się mających ugód, nakoniec co do zobowiązania następców prawnych, do uznania stanu prawnego, wytworzonego celem wykonania podziału i regulacyi.

Z c. k. krajowej komisyi agrarnej.

We Lwowie, dnia 17 maja 1910.

C. k. Namiestnik
jako przewodniczący c. k. krajowej komisyi agrarnej:
Bobrzyński.

L. cz. C. I. 153/10 (1) (6024)

Edykt.

Przeciw Fedkowi Mełnyczeńko z Bieniowa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Złoczowie przez Mendla Weintrauba pozew o 1680 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono pierwszą audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 30 maja 1910 o godzinie 8·30 przed połud. do tut. sądu biuro Nr. 4.

Celem strzeżenia praw Fedka Mełnyczeńko ustanawia się pana dr. Altera adw. w Złoczowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Fedka Mełnyczeńko w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Złoczów, dnia 10 maja 1910.

L. cz. C. I. 212/10 (1) (6058)

Edykt.

Przeciw Wasylowi Szajbosz, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Zaleszczykach przez Iwana Błudnego pozew o zapłacenie 400 kor. zpn

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 27 maja 1910 o godzinie 9 rano, sala Nr. 6.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana dr. Schanera adw. w Zaleszczykach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Zaleszczyki, dnia 12 maja 1910.

Księgi gruntowe.

L. Prez. 9.475 (19) R/19 (5880 1—3)

Edykt.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie wprowadza w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 Nr. 96 Dz. u. p. i rozporządzenia c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9 stycznia 1889 Nr. 4 Dz. rozp. postępowanie sprostowawcze w celu uzupełnienia następujących ksiąg gruntowych:

1. księgi gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Sokalu dla gminy katastralnej Sokal przez utworzenie wykazu hipotecznego dla parceli gruntowej l. k. 5732.

2. księgi gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Zabłotowie dla gminy katastralnej Zabłotów przez:

a) dopisanie parc. gr. 769 do karty stanu majątkowego wyk. hip. l. 1641 i zanotowanie tego dopisania w II. dziale karty A. rzeczonego wykazu.

b) wpisanie parc. bud. 853 do nowo utworzyć się mającego wykazu hip., który otrzyma oznaczenie l. 2418.

3. księgi gruntowej c. k. sądu powiatowego w Birczy dla gminy katastralnej Tarnawka przez utworzenie wykazu hipotecznego dla parceli gruntowych lk. 585/1 i 696/4.

4. księgi gruntowej c. k. sądu powiatowego w Żurawnie dla gminy katastralnej Lubsza przez utworzenie wykazu hipotecznego dla parceli grunt. l. k. 658.

5. księgi gruntowej c. k. Sądu powiatowego w Czortkowie dla

a) gminy katastralnej Szmańkowce przez przyłączenie do wchodzącej w skład wyk. hip. l. 583 nowo oznaczonej parc. gr. 341/1 określonej na planie sytuacyjnym geometry ewidencyjnego do l. 50 909, a dotąd do żadnej księgi publicznej niewpisanej części parceli drogowej 1470 o przestrzeni 1 ara i zanotowanie tego wcielenia w II. dziale karty A rzeczonego wykazu hip.

b) gminy katastralnej Szwajkowce przez dopisanie

parc. grunt. 308/1 do karty stanu majątkowego wykazu hip. l. 134

parc. grunt. 308/2 do karty stanu majątkowego wykazu hip. l. 225

i zanotowanie tego dopisania w II. dziale karty A rzeczonego wykazu.

6. księgi gruntowej dla posiadłości tabularnej Szwajkowce część I., objętej wykazem hipotecznym l. 600, prowadzonej przez c. k. sąd obwodowy w Tarnopolu przez wcielenie niewpisanych dotąd do żadnego wykazu hipotecznego parcel grunt. 465, 466 i parc. bud. 40/3 do parceli grunt. 47/1 i zanotowanie tego wcielenia w II. dziale karty A rzeczonego wykazu hip.

Zarazem podaje c. k. wyższy sąd krajowy do wiadomości, że projekty wykazów hipotecznych dla powyższych parcel mają być od dnia 1 czerwca 1910 za księgę gruntową uważane.

Projekty tych wykazów hipotecznych można przeglądać w odnośnych sądach.

Od dnia 1 czerwca 1910 wszelkie nowe prawa, czy to własności czyli zastawu lub jakiebądź inne prawa hipoteczne, odnoszące się do nieruchomości powyżej wymienionych, jedynie przez wpisanie do ksiąg gruntowych ograniczone, na innych przeniesione, lub uchylone być mogą.

Zarazem wzywa c. k. sąd krajowy wyższy wszystkich, którzyby:

a) na podstawie jakiego prawa, przed dniem otwarcia powyższych wykazów hipotecznych nabytego, domagali się jakiej zmiany wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyli zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przypisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) już przed dniem otwarcia powyższych wykazów hipotecznych, nabyli do powyższych nieruchomości lub do ich części jakie prawa zastawu, służebności lub wogóle inne jakiekolwiek prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako dawnego stanu biernego należące wpisane nie były, a już przy założeniu powyższych wykazów hipotecznych wpisane nie zostały;

azeby z temi prawami do dotyczących sądów najdalej do dnia 1 września 1910 się zgłosili, gdyż inaczej w razie przeciwnym utracą prawo do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, w wykazach hipotecznych zawartych, prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z wymienionemi wyzej prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo mogło być wiadomem z dawnych jakichkolwiek wpisów, lub że było ono wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub że jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania do Sądu wniesionego.

Termin wyżej ustanowiony nie może być ani przedłużony, ani też w razie zaniedbania do pierwotnego stanu przywrócony.

C. k. wyższy Sąd krajowy.
Lwów, dnia 11 maja 1910.
Tchorznicki.

Firmy.

L. cz. Firm. 116/10 Rg. A. 102 (5844)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.
Siedziba firmy: Myślenice.
Brzmienie firmy: Tadeusz Skowroński.
Przedmiot przedsiębiorstwa: apteka.
Właściciel (I): Tadeusz Skowroński.
Data wpisu: 29 kwietnia 1910.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddział II.
Wadowice, dnia 29 kwietnia 1910.

Kuratele.

L. cz. P. VI. 7/10 (16) (5476 1—3)

Edykt.

Władko Czornomaz ze Szlachciniec uznany marnotrawcą, a kuratorem jego ustanowiono Michała Czornomaza ze Szlachciniec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Tarnopol, dnia 15 kwietnia 1910.

L. cz. P. II. 4 8 (4) (5650)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Sarę Mühlrad w Szczercu.
Kuratorem jej ustanowiono Dawida Mühlrada w Szczercu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Szczerzec, 9 października 1908.

L. cz. L. 3 10 (5) (5651)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Taubę z Ritterów Rothkopfową w Lutczy.
Kuratorem jej ustanowiono Józefa Rothkopfa w Tarnowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Strzyżów, dnia 12 maja 1910.

L. cz. P. 93/10 (3) (5412)

Edykt.

Za umysłowo niedołężną uznano Irenę Pawluk w Wierzbowcu.
Kuratorem jej ustanowiono Fedora Pawluka w Wierzbowcu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kosów, dnia 5 maja 1910.

L. cz. P. 61/10 (10) (5446)

Edykt.

Za marnotrawną uznano Paranię Tacyniec.
Kuratorem ustanowiono Iwana Ołeksyna w Starym Łyścu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Bohorodczany, dnia 2 kwietnia 1910.

L. cz. L. XX. 19/9 (9/XII.) (5606)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Wojciecha Puchałę w Kobylanach.
Kuratorem jego ustanowiono Jana Puchałę w Kobylanach 36.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział XII.
Kraków, dnia 25 lutego 1910.

L. cz. P. 226/9 (4) (5550)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Jana Rachwała w Gniewczynie.
Kuratorem jego ustanowiono Tomasza Sobalę w Gniewczynie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Przeworsk, dnia 19 sierpnia 1909.

L. cz. L. V. 13/9 (6), P. 279/9 (5480)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Onufrego Weres syna Ołeksy w Hrankach.
Kuratorem jego ustanowiono Iwana Prodensa w Iłowie (Sp. Mikołajów).

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Chodorów, dnia 16 grudnia 1909.

Doniesienia prywatne.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1 maja 1910 r. według czasu średnio-europejskiego.

Do Lwowa

Pociąg posp.	Pociąg osob.	Do Lwowa
przych. o g.		**Na dworzec główny:**
12·30	—	z Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu i Suczawy.
2·30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Szczucina, Orłowa, Zakopanego, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), Rozwadowa.
—	5·45	z Stanisławowa, Kałusza, Husiatyna.
—	5·50	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi Opawy), Oświecimia Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Mielca, Zakopanego, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa. Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	7·32	z Rawy ruskiej, Sokala.
—	7·20	z Podwołoczysk (Odessy i Kijowa), Brodów.
—	7·27	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy, Wieliczki, Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów).
—	7·28	z Ławocznego (Pesztu), Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
—	8·00	z Sambora, Chyrowa, Sanoka.
—	8·05	z Ickan, Dorny Watry, Brodiny, Radowiec, Żydaczowa.
—	8·15	z Jaworowa.
8·55	—	z Krakowa. (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi Opawy), Lubaczowa, Sanoka, Chyrowa.
—	10·10	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Zakopanego (p. Podgórze Płaszów), Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	10·21	z Kołomyi, Żydaczowa, Potutor, Körösmezö
—	9·58	z Sianek, Sambora.
—	11·15	z Podhajec.
—	11·45	z Ławocznego, Kałusza, Stryja, Drohobycza, Borysławia, Kochawiny.
—	12·00	z Podwołoczysk, Kopyczyniec, Czortkowa, Husiatyna, Potutor, Zbaraża.
—	1·20	z Sokala, Rawy ruskiej, Lubaczowa.
—	1·05	z Tarnowa, N. Sącza, Zakopanego, Chabówki (p. Jasło), Dynowa.
1·15	—	z Krakowa (od 15 czerwca do 30 września codziennie).
1·30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Chyrowa, Zakopanego, N. Sącza, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka, Chyrowa, (p. Przemyśl).
—	2·00	z Sambora, Sianek, Zakopanego, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
2·05	—	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania, Nowosielicy Serethu, Radowiec, Berhomethu, Suczawy.
2·15	—	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Potutor, Husiatyna, Czortkowa.
—	4·25	z Tuchli, Skolego, Drohobycza, Borysławia.
—		z Bełzca, Sokala, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
—	5·00	z Jaworowa.
—	5·45	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Oświęcimia, Suchy, Kocmyrzowa, Wieliczki, Szczucina, Orłowa (p. Tarnów), Mielca (p. Dębicę), Chyrowa (p. Przemyśl.
—	5·40	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Zbaraża, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec, Grzymałowa.
—	5·53	z Ickan, Żydaczowa, Kałusza, Zaleszczyk, Nowosielicy, Serethu, Berhomethu, Czudina, Radowiec, Brodiny, Putny.
6·35	—	z Czerniowiec, Ickan, Suczawy, Dorna Watry, Radowiec, Nowosielicy.
—	7·41	ze Stryja.
8·40	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Opawy), Kocmyrzowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina, Jasła, Dynowa, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa. Iwonicza, Chyrowa (p. Przemyśl.
—	8·00	z Sokala.
—	8·00	z Sambora, Orłowa, N. Sącza, Jasła, Krosna, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa, Sianek, Csap.
—	9·30	z Ickan (Bukaresztu, Jass, Botuszan, Galacu), Potutor, Żydaczowa, Czortkowa. Körösmösö, Nowosielicy, Radowiec, Dorny Watry, Suczawy.
—	10·05	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Wieliczki, Tarnobrzegu, Dynowa, Lubaczowa, Jasła, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa (p. Przemyśl).
—	9·58	z Podhajec.
—	10·19	ze Stryja (od 19 czerwca do włącznie 11 września tylko w niedziele i rz. kat. święta).
—	10·30	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	11·02	z Ławocznego (Pesztu), Kałusza, Borysławia, Drohobycza, Kochawiny.
		Na dworzec „Lwów-Podzamcze“:
—	7·01	Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	11·40	Podwołoczysk, Kopyczyniec. Husiatyna, Czortkowa, Potutor, Zbaraża.
—	10·54	Podhajec.
2·00	—	Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Potutor, Kopyczyniec, Czortkowa.
—	5·17	Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna, Grzymałowa, Zbaraża.
—	6·29	Winnik.
—	7·26	Winnik.
—	9·[illegible]4	Podhajec.
—	10·13	Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Zbaraża, Grzymałowa.
—	11·55	Winuik tylko w środę i sobotę.
		Na dworzec „Lwów-Łyczaków“:
—	7·08	z Winnik.
—	10·36	z Podhajec.
—	6·11	z Winnik.
—	9·27	z Podhajec.
—	11·38	z Winnik, tylko w środę i sobotę.

Ze Lwowa

Pociąg posp.	Pociąg osob.	Ze Lwowa
odch. o g.		**Z dworca głównego:**
12·45	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Kocmyrzowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego. Orłowa, N. Sącza (p. Tarnów), Szczucina.
2·50	—	do Ickan (Jass, Bukaresztu, Konstantynopola), Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Serethu, Berhomethu, Czudina. Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorny Watry.
—	3·55	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu. Opawy), Chyrowa, Sanoka, Mezelaborcza, Pesztu, Rymanowa, Iwonicza, Chabówki, Jasła, Mielca (p. Dębicę), Orłowa. Wieliczki, Oświęcima, Kocmyrzowa.
—	5·58	do Podhajec.
	6·00	do Sambora, Sianek, Csap.
—	6·04	do Krakowa.
—	6·10	do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Botuszan), Żydaczowa, Potutor, Kałusza, Körösmezö, Czortkowa, Brodiny, Putny, Suczawy, Dorna Watry.
—	6·20	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	7·30	do Ławocznego, (Pesztu), Kałusza, Drohobycza, Borysławia.
—	7·34	do Rawy ruskiej, Sokala, Lubaczowa.
8·25	—	do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Jasła (p. Przemyśl), Rozwadowa, Nadbrzezia, Dynowa, Orłowa (p. Tarnów), Zakopanego.
—	8·20	do Jaworowa.
	8·40	do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, (p. Przemyśl), Tarnobrzegu, N. Sącza, Orłowa Szczucina, Wieliczki, Oświęcimia.
—	9·05	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła, N. Sącza.
9·10	—	do Czerniowiec, Kałusza, Ickan, Brodiny, Putny, Suczawy.
—	9·35	do Ickan, Delatyna (p. Kołomyję), Serethu Berhomethu, Czudina, Radowiec, Suczawy.
—	10·15	do Stryja.
—	10·40	do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
2·16	—	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Czortkowa, Zaleszczyk, Husiatyna. Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
2·23	—	do Czerniowiec, Żydaczowa, Podwysokiego, Körösmezö, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Kocmania.
—	1·45	do Ławocznego, Drohobycza, Borysławia, Kałusza.
—	2·30	do Sokala.
—	2·52	do Stanisławowa, Potutor, Żydaczowa.
2·45	—	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Berlina, Pragi, Karlsbadu) Chyrowa, Sanoka (p. Przemyśl), Lubaczowa, Rozwadowa, Dynowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego (p. Rzeszów), N. Sącza, Chabówki, Zakopanego (p. Podgórze Pł.), Oświęcimia.
3·15	—	do Krakowa (od 15 czerwca do włącznie 30 września włącznie).
—	3·55	do Rzeszowa, Chyrowa. Sanoka (p. Przemyśl),
—	3·40	do Sambora, Sianek, Chyrowa, Sanoka.
—	5·41	do Mszany.
—	5·59	do Kołomyi, Żydaczowa, Kałusza.
—	6·16	do Podhajec.
—	6·30	do Jaworowa.
—	6·50	do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza. Borysławia, Kałusza.
6·55	—	do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Berlina), Orłowa, Koszyc (p. Tarnów).
—	7·10	do Rawy ruskiej, Sokala.
—	7·45	do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa (p. Przemyśl).
—	8·10	do Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·36	do Ickan, Czortkowa, Körösmezö, Kałusza, Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudyna, Serethu. Brodiny, Putny, Dorny Watry, Suczawy.
—	10·40	do Sambora, Chyrowa, Sanoka. Rymanowa, Iwonicza, Jasła, Nowego Sącza, Orłowa, Zakopanego.
—	11·32	do Podwołoczysk, Potutor, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego. Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.
—	11·10	do Podwołoczysk.
—	11·15	do Krakowa. (Wiednia, Wrocławia, Warszawy), Dynowa, Tarnobrzegu, Szczucina, Orłowa, Wieliczki, Chabówki, Zakopanego.
—	11·25	do Stryja, Drohobycza Borysławia, Kochawiny.
	11·35	do Rawy ruskiej (tylko w niedziele).
		Z dworca „Lwów-Podzamcze“:
—	6·35	Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna, Czortkowa, Grzymałowa.
—	6·12	Podhajec.
—	11·00	Podwołoczysk, Brodów, Potutor, Grzymałowa, Zbaraża.
—	1·30	Winnik.
2·31	—	Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Potutor, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa, Czortkowa.
—	6·30	Podhajec.
—	8·33	Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów.
—	10·35	Winnik, tylko w środę i sobotę.
—	11·32	Podwołoczysk, Kopyczyniec, Skały, Iwania pustego, Potutor Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa Zbaraża.
		Z dworca „Lwów-Łyczaków“:
—	6·31	do Podhajec.
—	1·49	do Winnik.
—	6·50	do Podhajec.
—	10·54	do Winnik, tylko w środę i sobotę.

Pociągi lokalne.

Na dworzec główny:

Z Brzuchowic codziennie: od 1 maja do 30 września 7·49 rano, od 1 czerwca do 30 września 4·10 po południu, 8·23 i 9·35 wieczór, od 1 lipca do 31 sierpnia 11·05 rano; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 31 maja 4·10 po południu, 9·35 wieczór, od 1 czerwca do 30 września 1·53 po południu,

Z Janowa codziennie: od 1 maja do 30 września 1·10 po południu, 9·26 wieczór; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 11 września 10·07 wieczór.

Z Lubienia w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 15 maja do 11 września 11·40 wieczór.

Z Winnik tylko w środę i sobotę 12·10 wieczór.

Z dworca głównego:

Do Brzuchowic codziennie: od 1 maja do 30 września 6·13 rano, 1 od czerwca do 30 września 2·55 i 4·24 po południu, 8·38 wieczór, od 1 lipca do 31 sierpnia 10·05 rano; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 31 maja 2·55 po południu, 8·38 wieczór, od 1 czerwca do 31 września 12·25 po południu.

Do Janowa codziennie: od 1 maja do 30 września 10·20 przed południem, 3·35 po południu; w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 1 maja do 11 września 1·35 po południu.

Do Lubienia w niedziele i święta rzymsko-katolickie: od 15 maja do 11 września 2·15 po południu.

UWAGA: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Wszelkiego rodzaju bilety, taryfy, ilustrowane przewodniki, rozkłady jazdy i t. p. nabywać można w biurze miastowem c. k kolei państwowych w pasażu Hausmana l. 9. Informacye zaś w sprawach przewozu towarów i taryfowych udziela biuro informacyjne c. k. kolei państwowych, ul. Krasickich l. 5, drzwi nr. 67 w dnie powszednie od godziny 8 rano do 3 po południu, w niedziele i święta zaś od godziny 8 rano do 12 w południe.

OBWIESZCZENIE.

Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie

Członków Towarzystwa Eskontowego i Zaliczkowego we Lwowie, stow. zarejestr. z ograniczoną poręką w likwidacyi, odbędzie się dnia 10 czerwca 1910 o godz. 4 po poł. w biurze tego Towarzystwa we Lwowie przy placu Gołuchowskich l. 7 z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie likwidatora z czynności i rachunków przez przeciąg czasu trwania likwidacyi.
2. Uchwalenie sprzedaży nieściągniętych pretensyi Towarzystwa i zatwierdzenie oferty nabywcy tych pretensyi, tudzież upoważnienie likwidatora do podpisania cesyi na rzecz nabywcy.
3. Wnioski członków tudzież wniosek na udzielenie likwidatorowi absolutoryum z czynności i rachunków.
4. Upoważnienie likwidatora do wniesienia podania do sądu krajowego o wykreślenie firmy Towarzystwa.

Zauważa się, że w razie braku kompletu wymaganego w § 45 statutu, odbędzie się dnia 24 czerwa 1910 o godz. 4 po południu w biurze Towarzystwa ponowne ogólne zgromadzenie członków celem załatwienia porządku dziennego wyżej wyszczególnionego pod poz. 1, 2, 3 i 4, które bez względu na ilość zebranych większością $^2/_3$ głosów obecnych prawomocnie obradować i uchwalać będzie.

Lwów, dnia 24 maja 1910.

Towarzystwo Eskontowe i Zaliczkowe we Lwowie
Stow. zarej. z ograniczoną poręką w likwidacyi.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

L. 1264/III. (1) (5918 2—2)

Rozpisanie budowy.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie zamierza rozdać w drodze ogólnego przetargu wykonanie robót budowlanych z okazyi budowy nowej elektrowni w rajonie warsztatowym na stacyi kolejowej we Lwowie.

Koszta robót budowlanych, przeznaczonych do rozdania za ryczałtowe sumy i według cen jednostkowych obliczone są w przybliżeniu na 108.300 koron, t. j. sto ośm tysięcy trzysta koron.

Należycie ostemplowane oferty na wspomniane roboty, które wykonane być mają do 1 października 1910 należy wnieść na przepisanych na ten cel formularzach w zapieczętowanych kopertach z napisem: „Oferta na wykonanie budowy nowej elektrowni na stacyi kolejowej we Lwowie" najdalej do 6 czerwca b. r. 12 godzina w południe, w protokole podawczym podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowych lub też przysłać je pocztą jako polecone przesyłki tak, żeby w oznaczonym terminie tamże nadeszły.

Do oferty należy załączyć:
A) plan sytuacyjny;
B) odnośne plany projekcyjne;
C) przedmiar;
D) cenniki Nr. I. i II.;
E) ogólne warunki dla oddania i wykonywania robót budowlanych c. k. Zarządu kolei państwowych (Nakład 1902);
F) szczegółowe warunki dla wykonywania robot nadtorowych c. k. Zarządu kolei państwowych (Nakład 1909);
G) warunki dotyczące wnoszenia ofert.

Oferenci są zobowiązani wszystkie wyżej wymienione alegaty podpisać a każdy arkusz względnie co dwa formaty tychże zaopatrzyć stemplem na 1 koronę. Alegaty otrzymać można w gmachu c. k. Dyrekcyi kolei państwowych we Lwowie, III. p. drzwi 309.

Otwarcie wniesionych lub nadesłanych ofert, przy którem obecni być mogą oferenci, nastąpi tego samego dnia o godzinie 1 po południu.

Wadyum, które w razie przyjęcia oferty służyć ma jako kaucya wynosi 5400 koron, złożyć je zaś należy w kasie podpisanej c. k. Dyrekcyi kolei państwowej równocześnie z wniesieniem lub nadesłaniem ofert, co do których oferenci pozostają w słowie do 1 sierpnia 1910 włącznie i w ciągu tego czasokresu nastąpi też oddanie robót.

Oferty wniesione nie na przepisanych formularzach lub też nie odpowiadające warunkom rozpisania, dalej oferty, na których zabezpieczenie nie złożono wadyum, wreszcie oferty nadeszłe po upływie terminu wniesienia nie będą uwzględnione.

Lwów, w maju 1910.

C. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie.

Ogłoszenie licytacyi.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

BANK HIPOTECZNY

we Lwowie

podaje do powszechnej wiadomości, że zastawione

w Kasie Zaliczkowej

od 2 stycznia 1909 do 30 czerwca 1909 od Nr. 69.357 do 87.741 kosztowności

nieprolongowane lub niewykupione będą

w dniu 13 czerwca 1910 r.

o godzinie 9-tej przed południem

w obec c. k. Notaryusza

przez publiczną licytacyę najwięcej ofiarującemu za gotowiznę sprzedane.

Licytacya odbędzie się w lokalnościach gmachu Banku hipotecznego pod Nr. 15 plac Halicki.

UWAGA. Tylko do dnia poprzedzającego licytacyę mogą być przeznaczone do sprzedaży zastawy wykupione lub odnośne zaliczki prolongowane.

Dyrekcya.

DROBNE OGŁOSZENIA
od wyrazu petitem 3 halerze, tłustym petitem 4 halerze.

Lodownie. Lodowniczki, Meble żelazne, ogrodowe. Cenniki opłatnie. Weyde i Pietrzycki, Lwów, Pasaż Mikolascha.

Żywe raki wysyła wszędzie opłatnie za pobraniem, największe 60 sztuk 8 kor. 50 hal., 30 sztuk 5 kor., średnie 80 sztuk 6 kor. 50 hal., 40 sztuk 3 kor. 80 hal. **B. KAPHAN, Buczacz.**

Lwów, ul. Hetmańska 4.
Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
JULIANA DĄBROWSKIEGO
kupuje i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można pocztą i przez korespondencyę.

Ostatnie nowości

Nadszedł świeży transport najnowszych lornetek

w dużym wyborze i najnowszych wzorach. Ceny najniższe (z perłowej masy od 8 zł.)

Kopernicki i Syn

optycy i mechanicy
Lwów, pl. Halicki l. 1.

Najbogatsze w kwas węglowy, kąpiele żelazne, najsilniejsze kąpiele błotne, racyonalna kuracya zimną wodą i żętycą.

DORNA

w bukowińskich Karpatach, stacya kolejowa nad ujściem Dorny do Złotej Bystrzycy, 12-cie godzin od Bukaresztu, 11 godzin od Lwowa oddalona. Międzymiastowy telefon.

Monumentalny budynek kąpielowy z oddziałami dla bardzo uczęszczanej terapii, leczenie kąpielami elektrycznemi i słonecznemi. Gimnastyka lecznicza aparatami Zandera, hygieniczna i ortopedyczna gimnastyka dla dzieci. **Laboratoryum balneologiczne i instytut Röntgenowski,** pawilon izolacyjny, wodociągi, kanalizacya, oświetlenie elektryczne, boiska do zabaw, rondo do jazdy na rowerze, remiza automobilowa, dwa razy dziennie koncert bystrzyckiej pułkowej muzyki, wycieczki w okolice rumuńskie, siedmiogrodzkie i węgierskie wozem, wierzchem i łódkami. Szczególnie dobre wyniki w chorobach: nerwów, kobiecych, sercowych, blednicy, zwapnienia naczyń i exsudatach. Prospekty darmo. Wyjaśnień lekarskich udziela c. k. lekarz kąpielowy **Radca cesarski dr. Artur Loebel.**

Przez c. k. Namiestnictwo konces.
przedsiębiorstwo detektywów prywatn.
Wiktora Kowalskiego
w Przemyślu, Rynek 10,
poleca swe usługi do wszelkich dyskretnych badań i nadzorów, dochodzeń, wyjaśnień, sprawdzeń stanu majątkowego i wysokości posagu, ustaleń wątpliwych faktów i t. p.

Ogrodnik

w sile wieku, teoretycznie i praktycznie wszechstronnie wykształcony poszukuje posady samoistnej albo dzierżawy większego ogrodu z budynkami. Na życzenie i według ugody przyjmie obowiązek utrzymania parku i stałego zaopatrywania kuchni dworskiej w potrzebne jarzyny. — Łaskawe zgłoszenia do biura Sokołowskiego pod „Ogrodnik R. 100".

Kawy

najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po kor. 1·80, 1·92, 2·—, 2·08 i 2·16 za pół klgr. poleca
handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

S. BILBEL

Lwów,
ul. Sykstuska l. 18,
pierwszorzędny magazyn i pracownia
UBRAŃ MĘSKICH
założony w r. 1870

dostarcza w ABONAMENCIE na sposób angielski **UBRANIA** w najwytworniejszym smaku dla Panów, mundurki studenckie i uniformy dla P. T. Panów Urzędników.

Na żądanie wysyła na prowincyę swego przykrawacza z kolekcyą wzorów.

Do każdego ubrania dołączony jest czek na dwukrotne bezpłatne odprasowanie tegoż.

Siarczane kąpiele **TRENCSEN TEPLICZ** Węgry — Perła Karpat

Naturalne ciepłe źródło siarczane 42° C., przeciw reumatyzmowi, gośćcu, sparaliżowaniu, newralgii, ischiasowi etc. — Czarodziejskie położenie w prześlicznej dolinie karpackiej. — Lasy jodłowe.
Nowy zarząd. **Uprzedzająca grzeczność.**
Dyetetyczna restauracya.
Główny sezon rozpoczął się 1 maja.
Do 15 czerwca zniżone ceny. Prospekta przez Dyrekcyę zakładu.

Dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie
ul. Teatralna 1.
podaje do wiadomości, że w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia na dniu 13 marca 1910 r. i na mocy uchwały c. k. Sądu krajowego jako handlowego we Lwowie z dnia wpisu 21 kwietnia 1910 Firm. 453 Stow. I. 23 zmieniło dotychczasową firmę na

BANK LWOWSKI

Stow. zarejestr. z ogran. poręką we Lwowie
i nadal tylko pod tą firmą działać i podpisywać będzie.

„NOWOŚCI LITERACKIE"

Wykwintne tanie wydawnictwo oryginalnych dzieł naszych współczesnych autorów.
ROCZNIE WYCHODZI 24 TOMY.
Prenumerata kwartalna wynosi 5 kor. 20 hal., z przesyłką 5 kor. 80 hal.
Prenumeratę przyjmuje i prospekta wysyła
St. SOKOŁOWSKI, Biuro dzienników i ogłoszeń
Lwów, pasaż Hausmana 9.

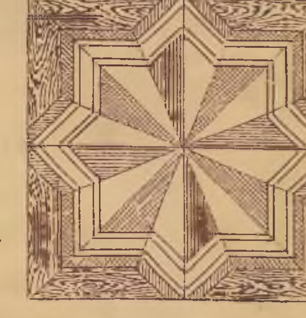
Parowa Fabryka wyrobów stolarskich

i parkietów

BRACI WCZELAK

we Lwowie,
ul. Łyczakowska l. 27,
wykonuje okna, drzwi, bramy i t. p. roboty budowlane, utrzymuje na składzie wielki zapas deszczułek posadzkowych i parkietów z dobrze wysuszonego materyału, jakoteż opaski (okładzinki), listwy do podług, rozmaite profile dla Pp. stolarzy, cieśli i t. d.

Fabryka przyjmuje do tarcia i strugania deski na podłogi, oraz wszelkie roboty stolarskie.

Telefon 452. Telefon 452.

Biuro miastowe c. k. kolei państwowej

we Lwowie,

pasaż Hausmana l. 9,

wydaje

bilety zestawialne w jednym kierunku do wszystkich miejscowości kąpielowych.

Ważność biletu dni 45 z dowolnem zatrzymaniem się we wszystkich stacyach.

Telefon 452. Telefon 452.

LUBIEŃ koło Lwowa

najsilniejsze wody siarczane w Europie,
Kąpiele elektryczne i kąpiele w świetle elektrycznem.
Sezon od 10 maja.

W Lubieniu leczy się ze znakomitym skutkiem: reumatyzm we wszelkich odmianach i nawet najwięcej zastarzałe formy, gicht, ischias, wszelkie neuralgie i porażenia, wszelkie wysięki i zgrubienia po złamaniach i zwichnięciach, jakoteż pozostałych po zapaleniach stawów lub okostnej, a zwłaszcza na tle gruźliczem; wszelkie choroby skórne, szczególnie łuszczyce, choroby kobiece i zatrucia rtęciowe. — W Lubieniu wydaje się kąpiele: Siarczane, Siarczane z CO_2, borowinowe, kąpiele CO_2, a la Nauheim, jako nowość **Kąpiele elektryczne i kąpiele w świetle elektrycznem.** — **Mieszkania** na sposób zagraniczny z pościelą z obsługą i światłem elektrycznem już **od kor. 1·40** dziennie. **Kąpiele po kor. 1·40, 1·80 i 2·—,** dla biednych po **80 hal.** — Łazienki centralne ogrzane, pokoje zaopatrzone piecami, mieszkania i park elektrycznie oświetlone. — Stacya kolejowa, urząd pocztowy i telegraficzny, międzymiastowy telefon, apteka w miejscu. — Dwóch lekarzy: Zakładowy lekarz dr. Ignacy Mazanek i wolnopraktykujący dr. Roman Klęsk.

Wszelkich objaśnień udziela odwrotną pocztą
Zarząd kąpielowy.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12. — Telefon Nr. 527.